Ч. 156 (14.405). Львів, середа 15. липня 1936. Plaсona ryczałtem. Opłata pocztowa. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Німеччина зосереджує війська у Надренії.

НІМЕЧЧИНА ФОРТИФІКУЄ ГЕЛЬГОЛЯНД.

ЛЬОНДОН, 14. 7. ПАТ. Як подає „Дейлі Геральд", Гітлер рішив піднести залогу Надренії до чисельного стану французьких військ по тому боці кордону. Прим. залога міста Сарбрікен має збільшитися з 800 на 15.000 вояків.

ЛЬОНДОН, 14. 7. Райтер. У відповідь на інтерпеляцію в палаті громад віцемін. закорд. справ Кренборн заявив: „Наскільки мені відомо, Німеччина укріплює Гельголянд, хоча не має до того ніякого дозволу.

Підступне вбивство провідника еспанських республиканців.

ЖОРСТОКИЙ САМОСУД „ОРГАНІВ БЕЗПЕКИ" ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 14. 7. ПАТ. Перед замкненням складу вчорашнього числа прийшла вістка про таємниче загадкове вбивство провідника еспанських монархістів Кальво Сотелльо. Подробиці цієї справи представляються ось як:

Коли нічю з 12. на 13. ц. м. хтось убив поручника цивільної гвардії Кастільльо, його товариші постановили за це помститися на діячах правиці. 20-ох цив. ґвардистів поїхали на самоходах до провідника католиків Хіля Роблеса і монархістичного посла Гікольча, але не застали їх дома. Тоді відвідали посла Кальво Сотелля й арештували його, не дозволюючи зателефонувати до генеральної дирекції безпеки. Жінка арештованого довідалася, що ген. дирекція безпеки не видала зовсім приказу арештування.

Коло 4. год. над раном якісь люди привезли тіло Кальво Сотелля на цвинтар і сейчас відїхали. На тілі є коло 80-ох ран від багнету та дві від кулі — в оці та у серці.

НАРЕШТІ УРЯД БЕРЕТЬСЯ ДО ЛІКВІДАЦІЇ АНАРХІЇ.

МАДРИД, 14. 7. ПАТ. Вчора вечором уряд відбув нараду та оголосив комунікат, яким публично осудив убивства поручника Кастільльо та посла Кальво Сотелльо. Уряд готов усіми засобами запобігти того роду подіям на майбутнє не зважаючи, чи вивуватці походитимуть з лівиці чи з правиці. При цій нагоді уряд заповідає багато арештувань.

Вчора вечором арештували 15-ох ґвардистів з їх командантом пор. Мореною під замітом співучасти в замаху на пос. Кальво Сотелльо. Вони належали до чети пор. Кастільльо, убитого в неділю ввечір.

Міністер справедливости поручив двом членам Найвищого Трибуналу перевести слідство у справі обох атентатів.

БОЯТЬСЯ ПРАВИЦІ.

МАДРИД, 14. 7. ПАТ. У столиці та богатьох провінціональних містах сконсиґнували сильні поліційні частини. Бояться, що убивство пос. Кальво Сотелльо викличе сильну реакцію правиці. До вчорашнього вечора арештували 175 осіб.

Міністер внутр. справ припинив найбільший мадридський щоденник за те, що видав надзвичайний додаток з приводу вбивства Кальва Сотелля.

НАРАДИ КОРТЕЗІВ ПРИПИНЕНІ.

МАДРИД, 14. 7. ПАТ. Премієр замкнув на тиждень наради кортезів; провідник католиків Хіль Роблес протестує.

ТЕРОР ШАЛІЄ ДАЛЬШЕ

СЕВІЛЛЯ, 14. 7. ПАТ. Невідомі типи постріляли смертельно визначного діяча республиканської дівиці Хуана Араґона. Правдоподібно йде тут про непорозуміння комуністів з анархо-синдикалістами.

СТРАЙКИ НЕ ПЕРЕВОДЯТЬСЯ.

МАДРИД, 14. 7. ПАТ. У Барсельоні приступили до страйку транспортові робітники.

ИНАЧЕ У СССР.

МАДРИД, 14. 7. ПАТ. Комуністична парляментарна ґрупа рішила домагатися, щоб розвязати всі праві партії та припинити всі праві часописи.

Рука Комінтерну в Палестині?

ЛЬОНДОН, 14. 7. ПАТ. Як твердить „Дейлі Мейль", британська тайна поліція викрила, що Комінтерн у великій мірі субвенціонує палестинські заворушення. У Тель-Авів приарештували головну кватиру комун. партії, що діставала з Москви вказівки, як організувати заворушення.

НОВА БИТВА.

ЄРУСАЛИМ, 14. 7. ПАТ. Відділ арабів заатакував саперів, що направляли телефонічні проводи біля Єнін. Відсіч окружила арабів звідусіль і убила 7-ох з них; один британський вояк ранений.

ТЕРОР.

ЄРУСАЛИМ, 14. 7. ПАТ. Партизантські загони терроризують арабські села, змушуючи їх платити контрибуцію.

Перед несподіваними потягненнями Туреччини

У ДАРДАНЕЛЬСЬКІЙ СПРАВІ?

ЦАРГОРОД, 14. 7. ПАТ. Премієр відбув нічну нараду з президентом республики і відлетів до Анкари на нараду уряду у справі проливів. Одночасно представник мінґа закорд. справ відбув нараду з представниками держав, що беруть участь у конференції в Монтре. Як припускають в Царгороді, турецька преса підготовлює тепер публ. опінію та дипльоматів, що радять у Монтре, до сензаційних постанов, які тур. уряд має у найближчих днях видати у справі проливів.

МОНТРЕ, 14. 7. ПАТ. Мін. Поль Бонкур відбув нараду з мін. Рушді Арасом, ком. Літвіновом з брит. делеґатом. Як говорять, згідно з останніми інструкціями з Льондону брит. делеґація займе більш уступчиве становище до справи перепли住 совітських воєнних кораблів через Дарданелі, зате не погодиться, щоб таке право мали також учасники держав, що належать або належатимуть до реґіональних пактів.

„СИПАЧІ".

Від Редакції: З кругів українських оборонців дістаємо отсю цікаву статтю, яку з уваги на вагу порушеної справи містимо радо в нашому органі.

В цілій низці політичних процесів за останні два роки звернуло на себе увагу громадянства явище т. зв. сипачів. Те явище не нове. Воно істнувало спорадично все, від коли істнують карні, зокрема політичні процеси, але в останніх часах воно виступає порівнюючи часто та іноді в дуже драматичних формах. Це підносить його до значіння „проблеми", над якою варто і треба застановитися.

Суть явища повторяється доволі одноманітно: обвинувачений „заломлюється" психічно в якімсь моменті слідства і починає раптом вівнавати, обтяжуючи себе і своїх товаришів іноді всупереч дійсному станові справи. Відтак, дуже часто ще підчас слідства, іноді аж при розправі, він повертається до рівноваги, відкликує зовсім, або частинно ті візнання і старається направити зло, заподіяне собі й іншим, що, розуміється, не все вдається.

Те явище належить до дуже складних явищ криміналістики, зокрема кримінальної психольоґії. Воно має свою фахову літературу, яка розглядає його зі становища психольоґії та досліджує його причини і його значіння в карнім процесі.

Та не на цей бік проблеми хочу звернути тут увагу. Я хочу вказати на конечність та на обовязок не „фахівців"-суддів, оборонців, прокураторів, але широкого загалу передумати цю справу з особливо спокійною і критичною увагою.

В першу чергу треба розглянути ті причини, що родять це явище. Між ними є такі, що можна на них мати тільки посередній вплив — це причини тісно звязані з самим доходженням чи слідством, його довготреваліcтю, умовинами життя у вязниці, способом переслухування тощо. Але є причини, на які громадянство може мати вплив безпосередній — однаково і старше громадянство і молодь. Великий комплекс питань чекає тут розвязки. Вони відносяться до умовин, серед яких виростає та живе, дозріває, виробляє характери й розвиває діяльність наша молодь. Без сумніву — ті умовини створені у своїй основі не нами. Це треба розуміти, одначе розуміти не значить ще пасивно на все погоджуватись, але находити засоби боротьби з небезпеками, якими погрожує дана ситуація. Треба усвідомити собі, що небезпека істнує, що вона проявляється низкою конкретних випадків та що є потрібне протидіяння, боротьба не тільки з проявами, але й із тим, що ті прояви родить.

І треба може в першу чергу звернути увагу на деякі способи реакції, що легко можуть принести шкоду, замісць користи. Маю на думці завадто скоре, з легкої руки та непередумуване осуджування „сипачів". Воно, що правда, психольоґічно зовсім зрозуміле. Чим більша цінність порушена, тим сильніший викликає це порушення біль, образу, обурення і гнів. А чим сильніші ті почуття, тим легше ми можемо стати під їхнім впливом несправедливі. Тоді може вистачити поголоска, ще несправджена вістка, щоб ми видавали вже присуд. Згадати би для прикладу молодого студента Тараса Гуцалюка, що його осуджено на са-

мім початку недавньої розправи на основі самого тільки акту обвинувачення, поки сама розправа та її вислід не веліли скоригувати того осуду. В часі кожного довшого слідства скількиж то поголосок курсує про „сипання“ і т. д. і скільки несправедливих осудів в опінії громадянства!

Але не тільки осуджуванням на підставі несправірених поголосок можемо людину кривдити. Також і тим, де хтось справді заломився, не вільно судити, не знаючи всіх обставин, ні мотивів, серед яких та з яких це сталося. Адже є величезна скаля, яка назверх для нас робить такий учинок зовсім іншим і яка тимсамим дає привід до зовсім різної його оцінки. Зрада „на зимно“ з вирахуванням для власної користи — заломання наслідком фізичного примусу у найріжнороднiших його формах — заломання наслідком найріжнiших психічних мотивів — пастка — чиясь суґестія — необережність — наївність іноді нерозуміння власного вчинку — чиж все те не освітлює найріжніше внутрішньої сути, психічного й опгичного змісту вчинків, назверх буцімто однакових? А характер самої людини, її вік, освіта, досвід, виробленість, дотеперішні її переживання — чиж не грають тут при оцінці головної ролі і не творять основного мірила її вчинку?! „Si duo faciunt idem, non est idem“ — це правда і тут вона має пристосування.

Яка ціль цих уваг? Невжеж оборона вчинків, що їх так слушно осудив загал? В ніякому разі. Вся оптична огида вчинків, про які тут мова, не сміє бути закрита тільки серпанком. Але осудження людини повинно бути все справедливе, повинно завжди відповідати вині. І особливо, коли життя так масово ломить людей, треба стерегтися, щоб несправедливим осудом не збільшувати ще трагедії і не ломити морально тих, що хоч прогрішились, залишаються морально чисті.

Чехословацько-польське відпруження?

Прага, липень 1936.

Як уже нашим читачам відомо з короткої телеграми ПАТ-а, в часі останнього засідання Ліґи Націй відбулася довша розмова між міністрами закордонних справ Чехословаччини та Польщі п. Крофтою і п. Беком. Розмова ця, особливож з перспективи дотеперішнього чехословацько-польського напруження, викликала зрозуміле зацікавлення в европейській політичній опінії, зокрема ж у ЧСР. Тепер ця розмова набирає ще більшого значіння в тій атмосфері, яка витворилася після відомого виступу Ґрайзера в Женеві. У Чехословаччині панує таке переконання, що цей виступ разом із цією розмовою чимало причиниться до вияснення чехословацько-польських взаємин.

У Чехословаччині появилась надія на недалеке вже чехословацько-польське відпруження, а погляди на цю справу тут загально такі:

Хоча нема точних даних про зміст розмови міністрів Крофти і Бека, то всеж є певні ознаки того, що ця розмова мала інформативний характер, покищо без політичних наслідків. Тимто не можна говорити про якунебудь ліквідацію дотеперішнього напруження між обома державами. Та всеж фактом є, що закордонно-політична ситуація змінилася настільки, що нема вже річевих непорозумінь між Чехословаччиною й Польщею і здається, що ця закордонна політична ситуація вже не віддалює від себе обох держав так, як це було ще недавно. Закиди, які Польща нині підносить проти Чехословаччини торкаються радше минулого. Під цим оглядом треба узяти під увагу нпр. таку справу, як відношення чехословацьких урядових чинників до політичної еміґрації, передовсім української. Але і в цьому напрямі — як пише аграрний „Венков“ — Чехословаччина виявила добру волю, щоб „не терпіти у себе далі терористичних орґанізацій і пішла назустріч домаганням польської влади“. В основі чехословацько-польського непорозуміння лягло нині ще тільки питання польської меншини в ЧСР.

Щодо цього питання, то в підході до його розвязки були два зовсім різні становища. Чехословаччина була завсіди готова непорозуміння, що випливали з цього питання, представити до вирішення якомусь міжнародньому орґанові так, як цього вимагають відповідні чехословацько-польські договори.

Польща стояла на іншому становищі. Вона відкидала всякий арбітраж бо вважала, що такий шлях ще більше розятрить — мовляв — непорозуміння. Крім цього своєю згодою на такий арбітраж Польща не хотіла дати прецеденсу, щоб подібно підходити чи вирішувати питання меншин у себе.

„Само собою — каже в іншому місці цитований уже нами „Венков“, — що вирішувати цього непорозуміння не може ні якась одна інтересована сторона, але при добрій волі всеж можна найти спосіб, як усунути непорозуміння і то без усякого втручування одної держави до внутрішнього життя держави другої“. І саме *тепер за таким способом* шукають і тому то розмова обох міністрів в Женеві це перший конкретний почин, який у майбутньому повинен привести до наладнання конкретних взаємин між обома державами. У Празі говорять між іншим про те, що вже в найближчому часі Польща призначить нового посла до Праги на місце відкликаного д-ра Ґжибовського і що шукає лише за людиною, яка найкраще зумілаб продовжувати і поглиблювати те, що почалося в женевських розмовах обох міністрів закордонних справ: Польщі і Чехословаччини.

Ось які настрої запанували у Празі після цієї женевської розмови, а томуто наче різкий дисонанс вкрадаються до них найновіші і то доволі сильні випади польської преси проти Чехословаччини з приводу висліду нових вписів до польських шкіл у чеському Тешині. Річ у тому, що на шк. р. 1936-37 записалося до тутешніх польських народніх і виділових шкіл на 1400 дітей менше, ніж у минулому шкільному році, а це може довести до звільнення зі служби аж 25 учителів цих шкіл і до замкнення декількох кляс. Польська преса добачає в цьому явищі чисто політичне підложжя, коли чехословацька преса пояснює його господарською крізою, яка приневолила якусь кількість населення покинути промисловий Тешин і перенестися за заробітками до інших частин Чехословаччини.

— *М—н.*

НЕВДАЧА КАНТОНУ.

ШАНГАЙ, 14. 7. ПАТ. Виконавчий орган Куомінтангу рішив відкинути внесок південного уряду у справі протияпонської експедиції

—о—

АВСТРО-НІМЕЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ДОГОВІР?

ВІДЕНЬ, 14. 7. Райтер. Тутешні кола заперечують поголоски, немовби в австро-німецькому договорі були тайні військові клявзулі.

Перед новими господарськими завданнями.

Проблема сирівців для польського промислу.

Справа самовистарчальности сирівців нераз була темою міркувань і в господарських колах Польщі. Однак ніколи не стояла вона так гостро, як тепер, з уваги на фінансово-валютові труднощі і на рубом поставлену мілітарну оборонність держави. Коли появився декрет про девізові обмеження, урядові чинники запевнили, що вістря цього декрету звертається проти спекуляції і тезаврикації і що господарське життя не відчує браку девіз, як теж не матиме труднощів у потрібному їх приділі. Однак події пішли іншим шляхом. Техніка приділу девіз й оцінки доцільности чи недоцільности ввозу сирівців показалась справою дуже складною, а самі сирівці стали предметом нової форми тезавризації. Виринула потреба не тільки ще сильнішої контролі ввозу сирівців, звязаного тісно з відпливом девіз, але теж потреба слідкування за самою торговлею сирівцями. Появились голоси невдоволення серед промисловців, нарікання на те, що бюрократія гальмує нормальний хід промислової машини. Появились теж нові пляни і концепції. Плян, що його розглядала на днях Рада Закорд. Торговлі господарського самоврядування, має поставити справу імпорту сирівців і приділу девіз починаючи від 1. жовтня зовсім інакше. Видавання дозволів на привіз має бути здецентралізоване. Урухомлені контингенти будуть приділювати бранжові орґанізації поміж своїх членів, а дозвіл на привіз давати будуть дотичні територіяльні Пром.-Торговельні Палати. Рівночасно з приділом контингентів устійнять теж приділи девіз.

Але таке чи інше оформлення техніки приділу імпортових контингентів і девіз не розвязує ще куди глибших питань, а саме:

1) в який спосіб заступити чужі сирівці власними і

2) які зміни перевести в торговельній політиці Польщі супроти закордону?

Розвязка першого питання не тільки важна для торговельного, а з тим і для платничого біляису. Вона має далекойдуче значіння для оборонної спроможности Польщі на випадок війни, а це є сьогодні одна з найважніших турбот не тільки її, але й усіх країн та народів. Ця розвязка вимагає відповідних господарсько-політичних заходів, які створилиб відповідний „клімат“ для краєвої продукції природних сирівців, а також для продукції сирівців штучних. Хоч про абсолютну самовистарчальність Польщі в ділянці сирівців не може бути мови, то проте має вона поважні вигляди на те, щоб можливо якнайменше бути в цій ділянці залежною від закордону. Фахівці твердять, що ситуація Польщі в сирівцях є краща, нпр. ніж Німеччини, автім остання йде всіми силами до „самовистарчальности“, здобуваючись навіть на подивугідні сирівцеві „ерзаци“. Польща має досить вугілля, нафти, залізної руди, дерева, цинку, олова, соли, спірту, потасових солей, азотових сполук, товщів, тощо. Дещо зі сирівців має вона в обмеженій кількости (вовна, лен, конопплі, пірит і сірка). Не має вона зовсім: бавовни, кавчуку, міді, ніклю, цини, манґану, живого срібла, хрому, антимону і фосфоритів.

Як бачимо з повищого зведення важних сирівців — ситуація Польщі дійсно не є погана. При відповідних зусиллях можна би неодин закордонний сирівець заступити краєвим. Який це мало би вплив на вигляд торговельного біляису, досить сказати ось що: в 1935 р. привезла Польща сирівців за 361 міл., в тому майже 60 прц. волокнистих сирівців, а саме вовни (20.3 прц.) і бавовни (31.6 прц.). Коли візьмемо під увагу те, що Польща має свою вовну, що вона має лен і коноплі (все те тільки в обмеженій кількости), то бачимо, що чимало можна при відповідній акції осягнути в еманципації від закордону.

Всеж Польща змушена буде (навіть при найбільш пильному прямуванні до самовистарчальности, яке — до речі — тільки згодом може дати реальні наслідки) спроваджувати чимало сирівців з чужих держав. І це саме вимагає **нової структури** торговельного біляису в джерелах імпорту. Йде про те, щоб купувати в держав, які є відборцями польських товарів, бо **Польща не в силі платити девізами.** Ось і друге питання, яке ми поставили вище, — питання, що дотичить польської торговельної політики. Розвязка його не легша, ніж розвязка першого питання. Діло в тому, що доставці сирівців (особливо заморські) є одночасно дуже слабими відборцями польських товарів, а найти на їх місце інших доставців — це справа дуже складна, а то й просто неможлива. Перед Польщею стоїть конечність підсилити вивіз товарів до держав-доставців, аби в той спосіб зактивізувати або бодай вирівняти торговельні біляиси, які досі з ними є пасивні. Труднощі того містяться не тільки поза кордонами Польщі в дотичних державах (вони не потребують або не хочуть польських продуктів), але також в самій Польщі, в її торговельному апараті, який ще для широкої заморської експанзії не зовсім підготований.

Як бачимо — проблема сирівців для польського промислу це проблема глибока. Чим скоріше найдеться для неї відповідна розвязка, тим краще це буде для цілости господарства Польщі.

В. Несторович.

мім початку недавньої розправи на основі самого тільки акту обвинувачення, поки сама розправа та її вислід не веліли скорегувати того осуду. В часі кожного довшого слідства скільких то поголосок курсує про „сипання“ і т. д. і скільки несправедливих осудів в опінії громадянства!

Але не тільки осуджуванням на підставі неправірених поголосок можемо людину кривдити. Також і там, де хтось справді заломився, не вільно судити, не знаючи всіх обставин, ні мотивів, серед яких та з яких це сталося. Адже є величезна скаля, яка наверх для нас робить такий учинок зовсім іншим і яка тимсамим дає привід до зовсім ріжної його оцінки. Зрада „на зимно“ з вирахуванням для власної користи — заломання наслідком фізичного примусу у найріжнороднїших його формах — заломання наслідком найріжніших психічних мотивів — пастка — чиясь сугестія — необережність — наївність іноді нерозуміння власного вчинку — чиж все те не освітлює найріжніше внутрішньої сути, психічного й однакогичного змісту вчинків, наверх буцімто однакових? А характер самої людини, її вік, освіта, досвід, вироблєність, дотеперішні її переживання — чиж не грають тут при оцінці головної ролі і не творять основного мірила її вчинку?! „Si duo faciunt idem, non est idem“ — це правда і тут вона має пристосування.

Яка ціль цих уваг? Невжеж оборона вчинків, що їх так слушно осудив загал? В ніякому разі. Вся оптична огида вчинків, про які тут мова, не сміє бути закрита тільки серпанком. Але осудження людини повинно бути все оправедливе, повинно завжди відповідати вині. І особливо, коли життя так масово ломить людей, треба стерегтися, щоб несправедливим осудом не збільшувати ще трагедії і не ломити морально тих, що хоч прогрішились, залишаються морально чисті.

Чехословацько-польське відпруження?

Прага, липень 1936.

Як уже нашим читачам відомо з короткої телеграми ПАТ-а, в часі останнього засідання Ліґи Націй відбулася довша розмова між міністрами закордонних справ Чехословаччини та Польщі п. Крофтою і п. Беком. Розмова ця, особливож з перспективи дотеперішнього чехословацько-польського напруження, викликала зрозуміле зацікавлення в европейській політичній опінії, зокрема ж у ЧСР. Тепер ця розмова набирає ще більшого значіння в тій атмосфері, яка витворилася після відомого виступу Ґрайзера в Женеві. У Чехословаччині панує таке переконання, що цей виступ разом із цією розмовою чимало причиняться до виясення чехословацько-польських взаємин.

У Чехословаччині появилась надія на недалеке вже чехословацько-польське відпруження, а погляди на цю справу тут загально такі:

Хоча нема точних даних про зміст розмови міністрів Крофти і Бека, то всеж є певні ознаки того, що ця розмова мала інформативний характер, покищо без політичних наслідків. Тимто не можна говорити про якунебудь ліквідацію дотеперішнього напруження між обома державами. Та всеж фактом є, що закордонно-політична ситуація змінилася настільки, що нема вже річевих непорозумінь між Чехословаччиною й Польщею і здається, що ця закордонна політична ситуація вже не віддалює від себе обох держав так, як це було ще недавно. Закиди, які Польща нині підносить проти Чехословаччини торкаються радше минулого. Під цим оглядом треба узяти під увагу нпр. таку справу, як відношення чехословацьких урядових чинників до політичної еміґрації, передовсім української. Але і в цьому напрямі — як пише аґрарний „Венков“ — Чехословаччина виявила добру волю, щоб „не терпіти у себе далі терористичних організацій і пішла назустріч домаганням польської влади“. В основі чехословацько-польського непорозуміння лягло нині ще тільки питання польської меншини в ЧСР.

Щодо цього питання, то в підході до його розвязки були два зовсім ріжні становища. Чехословаччина була завсіди готова непорозуміння, що випливали з цього питання, представити до вирішення якомусь міжнародньому орґанові так, як цього вимагають відповідні чехословацько-польські договори.

Польща стояла на іншому становищі. Вона відкидала всякий арбітраж бо вважала, що такий шлях ще більше розятрить — мовляв — непорозуміння. Крім цього своєю згодою на такий арбітраж Польща не хотіла дати прецеденсу, щоб подібно підходити чи вирішувати питання меншин у себе.

„Само собою — каже в іншому місці цитований уже нами „Венков“, — що вирішувати цього непорозуміння не може ні якась одна інтересована сторона, але при добрій волі всеж можна найти спосіб, як усунути непорозуміння і то без усякого втручування одної держави до внутрішнього життя держави другої“. І *саме тепер за таким способом* шукають і тому то розмова обох міністрів в Женеві це перший конкретний почин, який у майбутньому повинен привести до наладнання конкретних взаємин між обома державами. У Празі говорять між іншим про те, що вже в найближчому часі Польща призначить нового посла до Праги на місце відкликаного д-ра Ґжибовського і що шукає лише за людиною, яка найкраще зумілаб продовжувати і поглиблювати те, що почалося в женевських розмовах обох міністрів закордонних справ: Польщі і Чехословаччини.

Ось які настрої запанували у Празі після цієї женевської розмови, а тому то наче різкий дисонанс вкрадаються до них найновіші і то доволі сильні випади польської преси проти Чехословаччини з приводу вислідку нових вписів до польських шкіл у чеському Тешині. Річ у тому, що на шк. р. 1936-37 записалося до тутешніх польських народніх і виділових шкіл на 1400 дітей менше, віж у минулому шкільному році, а це може довести до звільнення зі служби аж 25 учителів цих шкіл і до замкнення декількох кляс. Польська преса добачає в цьому явищі чисто політичне підложжя, коли чехословацька преса пояснює його господарською кризою, яка приневолила якусь кількість населення покинути промисловий Тешин і перенестися за заробітками до інших частин Чехословаччини.

М—н.

НЕВДАЧА КАНТОНУ.

ШАНГАЙ, 14. 7. ПАТ. Виконавчий орган Куомінтангу рішив відкинути внесок південного уряду у справі протияпонської експедиції.

—o—

АВСТРО-НІМЕЦЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ДОГОВІР?

ВІДЕНЬ, 14. 7. Райтер. Тутешні кола заперечують поголоски, немовби в австро-німецькому договорі були тайні військові клявзулі.

Перед новими господарськими завданями.

Проблема сирівців для польського промислу.

Справа самовистарчальности сирівців нераз була темою міркувань і в господарських колах Польщі. Однак ніколи не стояла вона так гостро, як тепер, з уваги на фінансово-валютові трудноші і на рубом поставлену мілітарну оборонність держави. Коли появився декрет про девізові обмеження, урядові чинники запевнили, що вістря цього декрету звертається проти спекуляції і тезавризації і що господарське життя не відчує браку девіз, як теж не матиме труднощів у потрібному їх приділі. Однак події пішли іншим шляхом. Техніка приділу девіз й оцінки доцільности чи недоцільности ввозу сирівців показалась справою дуже складною, а самі сирівці стали предметом нової форми тезавризації. Виринула потреба не тільки ще сильнішої контролі ввозу сирівців, звязаного тісно з відпливом девіз, але теж потреба слідкування за самою торговлею сирівцями. Появились голоси невдоволення серед промисловців, нарікання на те, що бюрократія гальмує нормальний хід промислової машини. Появились теж нові пляни і концепції. Плян, що його розглядала на днях Рада Закорд. Торговлі господарського самоврядування, має поставити справу імпорту сирівців і приділу девіз починаючи від 1. жовтня зовсім інакше. Видавання дозволів на привіз має бути здецентралізоване. Урукомлені контингенти будуть приділювати бранжові орґанізації поміж своїх членів, а дозвіл на привіз давати будуть дотичні територіяльні Пром.-Торговельні Палати. Рівночасно з приділом контингентів устійнять теж приділи девіз.

Але таке чи інше оформлення техніки приділу імпортових контингентів і девіз не розвязує ще куди глибших питань, а саме:

1) в який спосіб заступити чужі сирівці власними і

2) які зміни перевести в торговельній політиці Польщі супроти закордону?

Розвязка першого питання не тільки важна для торговельного, а з тим і для платничого білянсу. Вона має далекойдуче значіння для оборонної спроможности Польщі на випадок війни, а це є сьогодні одна з найважніших турбот не тільки її, але й усіх країн та народів. Ця розвязка вимагає відповідних господарсько-політичних заходів, які створилиб відповідний „клімат“ для краєвої продукції природних сирівців, а також для продукції сирівців штучних. Хоч про абсолютну самовистарчальність Польщі в ділянці сирівців не може бути мови, то проте має вона поважні вигляди на те, щоб можливо якнайменше бути в цій ділянці залежною від закордону. Фахівці твердять, що ситуація Польщі в сирівцях є краща, нпр. ніж Німеччини, автім остання йде всіми силами до „самовистарчальности“, здобуваючись навіть на подивугідні сирівцеві „ерзаци“. Польща має досить вугілля, нафти, залізної руди, дерева, цинку, олова, соли, спірту, потасових солей, азотових сполук, товщів, тощо. Дещо зі сирівців має вона в обмеженій кількости (вовна, лен, коноплі, пірит і сірка). Не має вона зовсім: бавовни, кавчуку, міді, ніклю, цини, манґану, живого срібла, хрому, антимону і фосфоритів.

Як бачимо з повищого зведення важних сирівців — ситуація Польщі дійсно не є погана. При відповідних зусиллях можна би неодин закордонний сирівець заступити краєвим. Який це мало би вплив на вигляд торговельного білянсу, досить сказати ось що: в 1935 р. привезла Польща сирівців за 361 міл., в тому майже 60 прц. волоконних сирівців, а саме вовни (20.3 прц.) і бавовни (31.6 прц.). Коли візьмемо під увагу те, що Польща має свою вовну, що вона має лен і коноплі (все те тільки в обмеженій кількости), то бачимо, що чимало можна при відповідній акції осягнути в емансипації від закордону.

Всеж Польща змушена буде (навіть при найбільш пильному прямуванні до самовистарчальности, яке — до речі — тільки згодом може дати реальні наслідки) спроваджувати чимало сирівців з чужих держав. І це саме вимагає **нової структури** торговельного білянсу і джерелах імпорту. Йде про те, щоб купувати в держав, які є відборцями польських товарів, бо **Польща не в силі платити девізами.** Ось і друге питання, яке ми поставили вище, — питання, що дотичить польської торговельної політики. Розвязка його не легша, ніж розвязка першого питання. Діло в тому, що доставці сирівців (особливо заморські) є одночасно дуже слабими відборцями польських товарів, а найти на їх місце інших доставців — це справа дуже складна, а то й просто неможлива. Перед Польщею стоїть конечність підсилити вивіз товарів до держав-доставців, аби в той спосіб зактивізувати або бодай вирівняти торговельні білянси, які досі з ними є пасивні. Трудноші того містяться не тільки поза кордонами Польщі в дотичних державах (вони не потребують або не хочуть польських продуктів), але також в самій Польщі, в її торговельному апараті, який ще для широкої заморської експанзії не зовсім підготований.

Як бачимо — проблема сирівців для польського промислу це проблема глибока. Чим скоріше найдеться для неї відповідна розвязка, тим краще це буде для цілости господарства Польщі.

В. Несторович.

За утворення національного фонду.

(Стаття дискусійна).

Майже цілий світ у сучасному менті перебуває під загрозою нової світової війни. Зокрема в Европі нема тепер майже ніодної держави, ніодного народу, який би не приготовлявся до оборони чи й наступу в майбутній війні. В тій підготові беруть участь не тільки уряди та армії, але до того втягають і широкі народні маси. Уряди домагаються в ріжні способи жертвенности від своїх народів. Кожного дня від ранку до пізньої ночі можна чути в радіо, як то один, то другий проводар палко закликає широкі маси до підготови в обороні своєї держави. Кожний нарід намагається бути готовим до національної оборони. Ніодин нарід не хоче залишитись позаду.

Одначе урядам та проводарям не вистарчає тих державних фондів, якими вони мають право розпоряджатись для оборони. Тому уряди домагаються від свого громадянства внутрішніх позичок та закликають широкі маси давати гроші для оборони.

В майбутній, здається, неминучій війні Україна має стати у великій мірі обектом війни. А щож ми, українці, робимо, щоб хоч трохи бути готовими до зустрічі тої війни? На жаль — майже нічого не робимо. Нічого не робимо ні в широкому світі, ні на тих українських землях, де ще можна щось робити для нашої національної оборони, бо всякі балачки та писанину ще не можна вважати оборонним ділом. Може статися, як то вже й було, що на наших землях вороги зводитимуть свої порахунки, а ми на те будемо з боку дивитися та невільничо братимемо участь у ворожих собі арміях. Наша найкраща молодь проливатиме кров за чужі інтереси. Можливо, повстануть у чужих арміях і наші окремі військові частини, але воюватимуть не за наші загальні національні інтереси, а за орієнтації окремих наших угрупувань: польонофілів, москвофілів, чехофілів і т. д. У сучасних наших бездержавних умовинах ми не маємо ніякої можливости утворити свою чисто національну армію.

Але з тим більшою енергією ми повинні готуватись до своєї національної оборони. Державні народи приносять тепер для тої-ж цілі великі матеріяльні жертви. Ми не тільки не сміємо залишитись позаду, але, памятаючи на наше трагічне становище, десятерицею мусимо нести жертви для національної оборони. Нас позбавили права боронитись військовою зброєю, тож мусимо боронитися зброєю словесною, друкованою, пропагандою, а на це також потрібні засоби.

Отже вже найвищий час, щоб ми негайно приступили до створення, я би назвав, **„Фонду національного розвитку та оборони"**. Пора вже в повній мірі розуміти не тільки на словах, а й на ділі, орієнтацію на власні сили! Коли ми хочемо дійсно колись бути вільними, то мусимо шукати сили самі в собі. І треба її показати не словами, а ділами. Мусимо памятати, що трагічне наше положення вимагає від нас напруження всіх духових, фізичних та матеріяльних сил. Ніхто з нас не буде всилі оборонити як слід своїх окремих інтересів, поки ми не оборонимо наші загально-національні інтереси. І врешті-ж пора вже всім в однаковій мірі поставити загально-національний інтерес вище свого індивідуального. Від чужинців ми зможемо дочекатись допомоги та признання тільки тоді, коли будемо сильні. Щоб такими бути — залежить від нас самих. Біда вже повинна була нас навчити, що крайня пора всім триматися того, на чому для національного добра можемо помиритись, а не того, на чому на шкоду собі й на радість ворогам можемо перебувати в постійних сварках.

Без відповідних матеріяльних засобів, коли ми навіть і помиримося, з місця не рушимо. Наш національний бездержавний розвій та наша оборона потребують грошей і ще раз грошей. І не можна сказати, щоб у нас не було жертвенности. Але перед нами стоять ще невиконані такі великі національні діла, що ми повинні й мусимо внутрішнім вільним примусом змобілізувати всі наші засоби. Уряди ріжних істнуючих держав переводять внутрішні позички на оборону. Ми того робити не можемо. Не маємо можливости й оподаткувати себе, бо не маємо своїх адміністративних апаратів, які збиралиб податки. Зате ми можемо всі разом і кожний з нас зокрема оподаткувати себе доброхіть. Чим у більшій мірі це виконаємо, тим більшу покажемо нашу національну гідність. А щоб це таки сталося — потрібна широка та річева агітація. На жаль, ми не маємо не тільки для всіх в однаковій мірі авторитетної влади чи якоїсь установи, а й бракує нам одного трибуна-вожда, якого слово для всіх булоб законом, на заклик якого всі разом відгукнулисяб. Але ми маємо майже всі однаковий, один національний ідеал. І нехай же він стане для нас усіх „диктатором", внутрішнім гоном до виконання обовязків на користь національного розвитку!

У нас переводять безліч ріжних збірок: на Рідну Школу, на Просвіту, на інвалідів, на український театр у Львові, на город Сокола-Батька, на Український Дім у Празі, на Всеукраїнський Нац. Конгрес і т. д. і т. д. Словом, на безліч національних потреб збирають у нас зокрема. На всі ті збірки йде стільки зусиль і коштів, що за них можна булоб вибудувати не один Український Дім... Майже кожний українець, особливо в містах просто таки засипаний проханнями та почт. складанками на ріжні цілі і це вже денервує людей. Тих прохань більшість звичайно навіть не читає. Вся та безліч збірок, особливо на всякі місцеві цілі, так запаморочує голови, що людина, хоч нераз і має добру волю давати, то просто не знає, на яку ціль у першу чергу має дати свою жертву.

Отже настав, здається, найвищий час, щоб, коли не всі, то принайменше велику частину головних збірок злито в одну збірку — на **„Фонд національного розвитку та оборони"** (чи може цьому дадуть якусь іншу назву). Для переведення цього необхідно: 1) утворити єдиний авторитетний центр, коли й не для всіх українців, то для більшости; 2) завести конта фонду у всіх землях, де тільки є українці та де буде можливо такі конта відчинити; 3) на кожний рік чи півроку малаб централя виготовляти кошториси національних потреб. Кошториси малиб бути заздалегідь опубліковані, щоб широкі громадські маси знали величину потреби в грошах на національні справи та щоб з тих кошторисів довідувалися, навіщо підуть їх вкладки. Але остання справа майбутнього. В першу чергу має бути переведена в життя точка перша — утворення авторитетного центру.

Ось уже другий рік минає, як ми врешті зрозуміли, що тільки в обєднанні може бути наша сила. Другий рік іде підготовна робота до скликання Всеукраїнського Національного Конгресу. Тільки, на превеликий жаль, ця підготова йде дуже мляво. І в цьому конче необхідно-

ЛЕО ПЕРРІ.

Донька короля консервів.

Молодець, що сидів при кермі авта, задивлений в яскраве світло рефлектора сказав:

— Не маєте чого лякатись, пані... — і чекав за відповідь, а не дочекавшись її, докинув: — Нічого вам не станеться, нічогісенько.

Кітті мовчала; гордо, як личило донці особи, що мала титул короля консервів. Титул її батька був зовсім заслужений. Містер Джон Марфі переводив контролю над усіма бляшаними коробками між Шікаго і Сан Франціско, байдуже, чи в них були оселедці, осетрина чи горошок. Апетитові своїх співгромадян на такі ласощі завдячував містер Марфі гарний маєток. Та це було тільки його побічне заняття. Головне було стерегти свою єдину доньку як ока в голові від перших літ, коли вона почала їздити на відпочинок між Пам Біч, Санта Моніка та Вайкікі.

Це-ж була його єдина наслідниця, і то наслідниця мілійонів, які може він сам не зумів би зрахувати. Ось сидить Кітті на авті поруч якогось зовсім чужого їй мужчини і мчить незнаними просторами. А він іще сміє казати їй: „Не бійтесь, нічого вам не станеться!" Кітті має причину гордо мовчати.

Правда, мовчанка ця — тільки прибрана маска. Дівчина дуже задоволена такою ситуацією і серце б'ється їй на радощах. Уперше за ціле своє життя вирвалась вона зпід опіки. Стеріг її батько так, що американські людокради думали покінчити самогубством із роспуки, якто досі не вдалось їм надибати доньку короля консервів! Ніодному з них не вдалось роздобути хочби скромненький викуп за її дорогоцінну особу!

Тепер вона в Европі, далеко від них.

Кітті тішилась страшенне, що нарешті хтось порвав її. Нарешті якась справді американська пригода, після піврічного нудного побуту тут в Европі, де вона мусить із татом оглядати музеї, палати та розмовляти з людьми зажуреними крізою. А цей молодець придумав історію дотепно. Він знав, як братись до таких справ! Вона була переконана, що той інцидент з моторовим човном то теж його вигадка. Отак лежала собі на морі горілиць, вигідна і безжурна, аж тут промчався човен біля неї та залив її дужою хвилею. Перелякалась на смерть і напилась води, розмахуючи безрадно руки. Нараз якась сильна рука витягла її на поверхню. На березі стояв батько і цілий гурт людей, а молодець тільки гукнув: „Дрібниця!" і плигнув наново у воду. Не мала навіть часу подякувати. Аж увечір підчас танців запросив її до танго. Чудовий танцюрист. Вона ніколи ще не танцювала такого танґа. Тримав її ніжно, а проте вона відчувала ту саму міцну руку спасителя, що добула її з води. А сміявся, як опришок.

Чи було щось дивне в тім, що вона приняла його запросини у чудову місячну ніч переїхатись надбережною? Могла йому віддячитись такою дрібничкою. Аж тоді, як він скрутив в інший бік і перегнав усі авта на дорозі, зрозуміла вона, що він порвав її. Ах, яке чудове почування! Від Атлянтійського Океану до Тихого всі часописи принесуть на першій сторінці опис, як сталась така страшна річ „Донька короля консервів Кітті Марфі в руках бандитів!" Поруч буде її фотографія. Її товаришки позеленіють із заздрости, а кіднапери не зрозуміють у чому річ. Той молодець заімпонував їй!

Єдина річ журила її: чи знає він, скільки вона варта? Чи не звільнить він її за якусь смішно малу суму? Це понизило би її вартість. Треба би було якось дати йому відповідну інформацію.

Перед якоюсь самотною хатиною в лісі авто зупинилось.

— Ми на місці — сказав молодець .Будь ласка, висідайте.

Кітті ввійшла до темних сіней. Пробувала заволодіти собою, бо хвилювалась. Тепер треба буде станути перед обличчям цілої ватаги його спільників. Пастка була якось хитро обдумана. У сінях нікого. Ні, визирнув якийсь тип і вклонившись чемно сказав щось про „панство, яке так пізно їздить". Увійшли до шинкової кімнати. Тут спитав він їх, чого собі бажають. Кітті почала подобатись така комедія. Щож? вона може теж грати комедію з ними. Треба було тільки раз рішитись.

— Передовсім вибачте мені — сказав молодець —, що я занадто гостро та нечемно повівся з вами. Але я не міг інакше. Ви розумієте...

— Розумію дуже добре.

— Від тижня, від коли ви приїхали сюди над море, я зовсім перемінився.. Життя набрало для мене зовсім нової вартос-

му ділі все робиться по-нашому... Вже й громи гремлять, а мужики не хрестяться... Частина людей працює, а більшість стоїть осторонь. Не бракує й тих, що, як то в нас завжди буває, активно ту підготовну роботу критикують, агітують проти, розбивають ще добре необєднану єдність, бо мабуть бояться, щоб В. Н. Конгрес не підірвав авторитету їх вождів, центрів та центриків, до яких вони належать. Одначе всі перешкоди мусять бути переможені і В. Н. Конгрес конче й необхідно якнайкраще скликати, бо тільки через нього буде можливість утворити найвищий та авторитетний орган, який могтиме пляново повести дальшу нашу національну оборону.

Отже національний фонд тісно вяжеться з В. Н. Конгресом. Але коли наперед не будуть зібрані потрібні фонди, то ніяка добра воля не поможе скликати Конгрес. Гадаю, що вже тепер можна почати складати свої датки на національний фонд і з того частина пішлаб на потреби Конгресу. В подробиці, де і як складати, я входити не буду. Це вже технічна сторінка і думаю, що знайдуться ліпші від мене фахівці в цьому ділі й усе як слід випрацюють. Розуміється, у нас часто звертають увагу не на те, яку справу хтось започатковує, а хто саме започатковує. Я довго чекав, що можливо цю справу започаткує хтось більше компетентний від мене, та не дочекався і тому мусів починати, бо того вимагає від мене моє сумління.

Коли я рішаюся зложити перший свою першу „лепту“ на Національний Фонд, то тільки тому, бо вірю, що не буду в цім ділі першим та останнім. В цім ділі ніхто не повинен іти за чиїмсь прикладом, тільки виконувати свою національну повинність аж до глибини своєї кишені. А при цьому треба памятати, що ту повинність найкращі сини народу виконували аж до пролиття крови та жертви свого життя. Часи настають такі, що може скоро знову потече сторіками кров... Коли не можемо змобілізувати своїх фізичних сил, то хоч змобілізуймо свої скромні матеріяльні засоби!

А щоб не подумали добрі люди, що мені на грошах не залежить і я можу зробити „лицарський жест“, то признаюсь: Я не тільки нічого не маю і позбавлений нормальних заробітків, а навіть не маю повного права на вільне життя під сонцем... Але й при цьому стані не забуваю: поки людина жива й захоче, то ніяка сила не зупинить її від боротьби та жертвенности.

Отже складаю свою першу жертву на **„Фонд національного розвитку та оборони“** в сумі зол. 12 (дванацять), які й депоную у видавничій кооперативі „Червона Калина“ у Львові.

Маю глибоку віру, що знайдуться тисячі й тисячі українців, що будуть у цьому ділі щедріші від мене.

Ф. Мелешко.

Дня 26. червня 1936. р.

ФРАНЦІЯ ЗАНЕПОКОЄНА АВСТРО-НІМЕЦЬКИМ ДОГОВОРОМ.

ПАРИЖ, 14. 7. ПАТ. Тутешня преса добачує у німецько-австрійському договорі кінця фронту Стрези: Італія вже не прилучиться до ніякого франко-англійського обєднання, звернeного проти Німеччини.

Черговий крок до автономії Підкарпатської Руси.

Прага, липень 1936.

Дня 8. ц. м. відбулися у Празі наради губернатора Підкарпатської Руси Грабара з премієром міністрів д-ром Годжею та міністром внутрішніх справ д-ром Черним. Їх вислідом є постанова про переміну уряду дотеперішнього краєвого президента Підкарпатської Руси в уряд заступника губернатора. Є це черговий поступневий крок у реалізації автономії Підкарпатської Руси.

Новостворений уряд заступника губернатора буде підпорядкований не міністрові внутрішніх справ, як це було досі з дотеперішнім урядом краєвого президента, але безпосередньо самому губернаторові, іменованому президентом держави та підпорядкованому голові ради міністрів.

Губернатором Підкарпатської Руси залишиться й надалі теперішній губернатор Грабар; його заступником призначать, здається, дотеперішнього першого заступника краєвого президента д-ра Мезніка.

Цю зміну, як говорять у Празі, введуть у життя мабуть щойно в другій половині вересня ц. р. Станеться це так тому, що з початком вересня святкуватиме теперішній краєвий президент д-р Розсипаль своє 70-ліття і після цього щойно піде на пенсію.

При цій нагоді не від речі, здається, буде відмітити, що чехословацька преса дуже симпатично відгукнулась на недавню статтю посла д-ра Ст. Барана в „Ділі“ про Підкарпатську Русь, підкреслюючи з особливим вдоволенням ту аналогію, яку автор статті перевів між відношенням державних чинників Чехословаччини до Підкарпатської Руси і між українсько-польськими взаєминами в Польщі.

М—н.

ШУМ ВІД БЕРЕЗИ.

Сензаційний процес. — Адвокат на лаві обвинувачених. — Гострий присуд.

Перед варшавським городським судом закінчився сензаційний процес, що тревав два дні, **проти варшавського адвоката Гофмокль-Островського, за образу уряду.**

Справа бере свій початок від голосного свого часу виступу сенат. Серошевського за втриманням Берези Картуської. Редактор „Просто з мосту“ п. Пясецький різко осудив сен. Серошевського, так різко, що справа найшлася в суді. Ред. Пясецького боронив відомий варшавський адвокат Гофмокль-Островський і між іншим у своїй промові назвав трусом (боягузом) того, хто видумав Березу. Уряд побачив у цьому образу і Гофмокль-Островського потягнули до судової відповідальности. Розуміється, що процес зацікавив варшавську сметанку, що заповнила вщерть салю розправ. Було також багато адвокатів. Обвинувачував прокуратор Желенський, якого напевно наші читачі памятають з розправи за вбивство мін. Перацького. Підсудний виголосив велику промову у своїй обороні та відповідав ще раз по майже тригодинній промові прокуратора. Публика на салі нагородила промовця оплесками. Суд засудив підсудного **на три місяці вязниці та заборонив йому на десять років виконувати адвокатську практику.**

15-ліття большевицької монгольської республики.

З приводу 15-ліття большевицької монгольської республики „Правда“ з 11. липня друкує комунікат ТАСС-а з текстом привітних телеграм від предсідника центрального виконавчого комітету Калініна до предс. монгольської республики Доксома і предсідника ради народніх комісарів Молотова до предсідника ради міністрів Монголії Амора. Крім того „Правда“ помістила велику статтю з привітом до „працюючого народу незалежної Монголії“ та історичний фейлетон з нагоди 15-ліття.

Великі залізничі катастрофи.

СКАРЖИСКО-КАМЄННА, 14. 7. ПАТ. Вчора в год. 4-ій на залізничій стації Скаржиско-Камєнна дійшло до залізничої катастрофи. На вантажний поїзд з Колюшок наїхала з правого боку льокомотива, яка маневрувала. Не зважаючи на сигнали, льокомотиви не вдалося спинити. Після вудару вилетіла з рейок льокомотива і 10 вагонів. Один з кондукторів вискочив з поїзду, другий Зиґмунт Стемпень з Мехова тяжко ранений. Його відвезли до шпиталю. Наслідком катастрофи один залізничий шлях був ушкоджений на 40 метрів. Перерви в комунікації не було. Загальні шкоди цієї катастрофи обчислюють на 50.000 зол. Залізнича і судова влада веде слідство.

СЕДЛЬЦЕ, 14. 7. ПАТ. Вчора вечором коло год. 8-ої вискочив з рейок вантажний поїзд на залізничім шляху Седльце-Черемха 14 км. від Седлець. 7 вагонів розбитих. На місце катастрофи виїхав зі Седлець ратунковий поїзд і комісія з представників залізничої влади, прокуратора та поліції.

ПАРИЖ, 14. 7. ПАТ. Вчора вечором на стації Понт Навой на шляху Шампанель-Ле Совіс поїзд наїхав на автобус. 3 особи згинуло, 8 тяжко ранених.

ЄГИПЕТ, ПОРТУҐАЛІЯ І АРҐЕНТИНА ПРИПИНИЛИ САНКЦІЇ.

КАЇРО, 14. 7. ПАТ. Єгипетський уряд касує санкції від завтра. Подібну постанову видала влада англьо-египетського Судану.

ЛІСАБОНА, 14. 7. ПАТ. Урядовий денник повідомляє про скасування санкцій від завтра.

БУЕНОС АЙРЕС, 14. 7. ПАТ. Уряд заповів конґресові, що припинить санкції.

— Сподіваюсь, високої вартости — перебила трохи злобно Кітті.

— Так, дуже високої... Усі мої думки тільки при вас. Я пробував наблизитись до вас, але ви не були ніколи самі. Я мусів триматись осторонь, вагався... Я говорив собі, що не маю ніяких виглядів.

— І це розумію.

— Але я не спускав вас цілий час з ока. Я чигав на хвилину, коли будете самі і надармне. Знав, що ви виїжджаєте на другий день і був у роспуці. І ось трапилась така щаслива ситуація, що ви мало не потонули. Наче око Провидіння, сказав я собі. Мені вдалось використати таку нагоду і тепер ви тутсамі зі мною. Моє найсміливіше бажання здійснене.

Кітті спитала з запертим віддихом:

— Скільки ви домагаєтесь?

Молодець збентежився.

— Як ви це розумієте?

— Кажіть просто! Це-ж такий самий бізнес, як кожний інший. Як ви уявляєте собі викуп.

Молодець витріщив очі:

— Викуп?! Нічого не розумію!

Кітті стало моторошно, але вона рішила ставити справу ясно та різко:

— Кажіть попросту: навіщо ви завезли мене до цієї бандитської нори? Навіщо ви мене порвали?

Тепер молодець засміявся:

— Я порвав вас? Це-ж звичайна подорож для приємности. За пів години ви назад у себе дома. А тут ми у сільськім заїзді.

— Я буду кричати! Чого ви хочете від мене.

Молодець був дуже збентежений і почав виправдуватись, зміняючи тон на щораз рішучіший:

— Успокійтесь, пані. Я-ж привіз сюди тільки на те, щоб вам сказати, що я вас кохаю. Так, кохаю. Знаю, що це безглузде і безцільне, що ви завтра виїжджаєте і що ніколи більше вас не побачу. Тиждень тому, коли я вас уперше побачив, наче грім у мене вдарив. Я не хочу від вас нічого. Не смію навіть просити вас цілунку... Хотів вам тільки сказати заки відїдете, як я вас кохаю. Ось і все.

Ця сповідь прийшла так несподівано для Кітті, що їй забракло слів. Посиділа хвилинку і почала весело сміятись сама із себе. І від того сміху молодцеві стало ще прикріше.

Кітті встала: — Відвезіть мене до хати!

Мовчки їхали вони вдивлені у місячну ніч. Кітті була страшенне розчарована. Цілими роками чекала вона на правдиву пригоду, на сміливого мужчину. Ось трапився такий симпатичний, сміливий юнак і замісць використати таку чудову ситуацію, може єдину шансу свого життя, зіпсував її зовсім звичайними, банальними освідчинами. Ах, ця Европа! Той „старий світ“ рішуче постарівся.

Підїздили до готелю. Кітті сказала холодно: „Моє поважання!“ і на прощання подала свому товаришеві подорожі руку. Авто якби трохи захиталось і вона подалась легко вперед. Її уста якби мимохіть торкнулись уст молодця. Чи це був тільки припадок, чи він справді був такий хитрий? І „Моє поважання“ перемінилось у якесь несміливе „До побачення!“

Перекл. д. ж.

му ділі все робиться по-нашому... Вже й громи гремлять, а мужики не хрестяться... Частина людей працює, а більшість стоїть осторонь. Не бракує й тих, що, як то в нас завжди буває, активно ту підготовну роботу критикують, агітують проти, розбивають ще добре необеднану єдність, бо мабуть бояться, щоб В. Н. Конгрес не підірвав авторитету їх вождів, центрів та центриків, до яких вони належать. Одначе всі перешкоди мусять бути переможені і В. Н. Конгрес конче й необхідно якнайкраще скликати, бо тільки через нього буде можливість утворити найвищий та авторитетний орган, який могтиме пляново повести дальшу нашу національну оборону.

Отже національний фонд тісно вяжеться з В. Н. Конгресом. Але коли наперед не будуть зібрані потрібні фонди, то ніяка добра воля не поможе скликати Конгрес. Гадаю, що вже тепер можна почати складати свої датки на національний фонд і з того частина пішлаб на потреби Конгресу. В подробиці, де і як складати, я входити не буду. Це вже технічна сторінка і думаю, що знайдуться ліпші від мене фахівці в цьому ділі й усе як слід випрацюють. Розуміється, у нас часто звертають увагу не на те, яку справу хтось започатковує, а хто саме започатковує. Я довго чекав, що можливо цю справу започаткує хтось більше компетентний від мене, та не дочекався і тому мусів починати, бо того вимагає від мене моє сумління.

Коли я рішаюся зложити перший свою першу „лепту" на Національний Фонд, то тільки тому, бо вірю, що не буду в цім ділі першим та останнім. В цім ділі ніхто не повинен іти за чиїмсь прикладом, тільки виконувати свою національну повинність аж до глибини своєї кишені. А при цьому треба памятати, що ту повинність найкращі сини народу виконували аж до проліття крови та жертви свого життя. Часи настають такі, що може скоро знову потече стоніками кров...

А щоб не подумали добрі люди, що мені на грошах не залежить і я можу зробити „лицарський жест", то признаюсь: Я не тільки нічого не маю і позбавлений нормальних заробітків,

Але й при цьому стані не забуваю: поки людина жива й захоче, то ніяка сила не зупинить її від боротьби та жертвенности.

Отже складаю свою першу жертву на **„Фонд національного розвитку та оборони"** в сумі зол. 12 (дванацять), які й депоную у видавничій кооперативі „Червона Калина" у Львові.

Маю глибоку віру, що знайдуться тисячі й тисячі українців, що будуть у цьому ділі щедріші від мене.

Ф. Мелешко.

Дня 26. червня 1936. р.

ФРАНЦІЯ ЗАНЕПОКОЄНА АВСТРО-НІМЕЦЬКИМ ДОГОВОРОМ.

ПАРИЖ, 14. 7. ПАТ. Тутешня преса добачує у німецько-австрійському договорі кінця фронту Стрези; Італія вже не прилучиться до ніякого франко-англійського обеднання, зверненого проти Німеччини.

Черговий крок до автономії

Підкарпатської Руси.

Прага, липень 1936.

Дня 8. ц. м. відбулися у Празі наради губернатора Підкарпатської Руси Грабара з премієром міністрів д-ром Годжею та міністром внутрішніх справ д-ром Черним. Їх вислідом є постанова про переміну уряду дотеперішнього краєвого президента Підкарпатської Руси в уряд заступника губернатора. Є це черговий поступневий крок у реалізації автономії Підкарпатської Руси.

Новостворений уряд заступника губернатора буде підпорядкований не міністрові внутрішніх справ, як це було досі з дотеперішнім урядом краєвого президента, але безпосередньо самому губернаторові, іменованому президентом держави та підпорядкованому голові ради міністрів.

Губернатором Підкарпатської Руси залишиться й надалі теперішній губернатор Грабар; його заступником призначать, здається, дотеперішнього першого заступника краєвого президента д-ра Мезніка.

Цю зміну, як говорять у Празі, введуть у життя мабуть щойно в другій половині вересня ц. р. Станеться це так тому, що з початком вересня святкуватиме теперішній краєвий президент д-р Розсипаль своє 70-ліття і після цього щойно сіде на пенсію.

При цій нагоді не від речі, здається, буде відмітити, що чехословацька преса дуже симпатично відгукнулась на недавню статтю посла д-ра Ст. Барана в „Ділі" про Підкарпатську Русь, підкреслюючи з особливим вдоволенням ту аналогію, яку автор статті перевів між відношенням державних чинників Чехословаччини до Підкарпатської Руси і між українсько-польськими взаєминами в Польщі.

М—н.

ШУМ ВІД БЕРЕЗИ.

Сензаційний процес. — Адвокат на лаві обвинувачених. — Гострий присуд.

Перед варшавським городським судом закінчився сензаційний процес, що тревав два дні, **проти варшавського адвоката Гофмокль-Островського, за образу уряду.**

Справа бере свій початок від голосного свого часу виступу сенат. Серошевського за втриманням Берези Картуської. Редактор „Просто з мосту" п. Пясецький різко осудив сен. Серошевського, так різко, що справа найшлася в суді. Ред. Пясецького боронив відомий варшавський адвокат Гофмокль-Островський і між іншим у своїй промові назвав трусом (боягузом) того, хто видумав Березу. Уряд побачив у цьому образу і Гофмокль-Островського потягнули до судової відповідальности. Розуміється, що процес зацікавив варшавську сметанку, що заповнила вщерть салю розправ. Було також багато адвокатів. Обвинувачував прокуратор Желенський, якого напевно наші читачі памятають з розправи за вбивство мін. Перацького. Підсудний виголосив велику промову у своїй обороні та відповідав ще раз по майже тригодинній промові прокуратора. Публика на салі нагородила промовця оплесками. Суд засудив підсудного **на три місяці вязниці та заборонив йому на десять років виконувати адвокатську практику.**

15-ліття большевицької монгольської републики.

З приводу 15-ліття большевицької монгольської республики „Правда" з 11. липня друкує комунікат ТАСС-а з текстом привітних телеграм від предсідника центрального виконавчого комітету Калініна до предс. монгольської реопублики Доксома і предсідника ради народніх комісарів Молотова до предсідника ради міністрів Монголії Амора. Крім того „Правда" помістила велику статтю з привітом до „працюючого народу незалежної Монголії" та історичний фейлетон з нагоди 15-ліття.

— Сподіваюсь, високої вартости — перебила трохи злобно Кітті.

— Так, дуже високої... Усі мої думки тільки при вас. Я пробував наблизитись до вас, але ви не були ніколи самі. Я мусів триматись осторонь, вагався... Я говорив собі, що не маю ніяких виглядів.

— І це розумію.

— Але я не спускав вас цілий час з ока. Я чигав на хвилину, коли будете самі і надаремне. Знав, що ви виїжджаєте на другий день і був у роспуці. І ось трапилась така щаслива ситуація, що ви мало не потонули. Наче око Провидіння, сказав я собі. Мені вдалось використати таку нагоду і тепер ви тутсамі зі мною. Моє найсміливіше бажання здійснене.

Кітті спитала з запертим віддихом:

— Скільки ви домагаєтесь?

Молодець збентежився.

— Як ви це розумієте?

— Кажіть просто! Це-ж такий самий бізнес, як кожний інший. Як ви уявляєте собі викуп.

Молодець витріщив очі:

— Викуп?! Нічого не розумію!

Кіті стало моторошно, але вона рішила ставити справу ясно та різко:

— Кажіть попросту: навіщо ви завезли мене до цієї бандитської нори? Навіщо ви мене пірвали?

Тепер молодець засміявся:

— Я пірвав вас? Це-ж звичайна подорож для приємности. За пів години ви назад у себе дома. А тут ми у сільськім заїзді.

— Я буду кричати! Чого ви хочете від мене.

Молодець був дуже збентежений і почав виправдуватись, зміняючи тон на щораз рішучіший:

— Успокійтесь, пані. Я-ж привіз сюди тільки на те, щоб вам сказати, що я вас кохаю. Так, кохаю. Знаю, що це безглузде і безцільне, що ви завтра виїжджаєте і що ніколи більше вас не побачу. Тиждень тому, коли я вас уперше побачив, наче грім у мене вдарив. Я не хочу від вас нічого. Не смію навіть просити вас цілунку... Хотів вам тільки сказати заки відідете, як я вас кохаю. Ось і все.

Ця сповідь прийшла так несподівано для Кітті, що їй забракло слів. Посиділа хвилинку і почала весело сміятись сама із себе. І від того сміху молодцеві стало ще прикріше.

Кітті встала: — Відвезіть мене до хати!

Мовчки їхали вони вдивлені у місячну ніч. Кітті була страшенне розчарувана. Цілими роками чекала вона на правдиву пригоду, на сміливого мужчину. Ось трапився такий симпатичний, сміливий юнак і замісць використати таку чудову ситуацію, може єдину шансу свого життя, зіпсував її зовсім звичайними, банальними освідчинами. Ах, ця Европа! Той „старий світ" рішуче постарівся.

Підїздили до готелю. Кітті сказала холодно: „Моє поважання!" і на прощання подала свому товаришеві подорожі руку. Авто якби трохи захиталось і вона подалась легко вперед. Її уста якби мимохіть торкнулись уст молодця. Чи це був тільки припадок, чи він справді був такий хитрий? І „Моє поважання" перемінилось у якесь несміливе „До побачення!"

Перекл. д. ж.

Великі залізничі катастрофи.

СКАРЖИСКО-КАМЄННА, 14. 7. ПАТ. Вчора в год. 4-ій на залізничій стації Скаржиско-Камєнна дійшло до залізничої катастрофи. На вантажний поїзд з Колющок наїхала з правого боку льокомотива, яка маневрувала. Не зважаючи на сиґнали, льокомотиви не вдалося спинити. Після вудару вилетіла з рейок льокомотива і 10 вагонів. Один з кондукторів вискочив з поїзду, другий Зиґмунт Стемпень з Мехова тяжко ранений. Його відвезли до шпиталю. Наслідком катастрофи один залізничий шлях був ушкоджений на 40 метрів. Перерви в комунікації не було. Загальні шкоди цієї катастрофи обчислюють на 80.000 зол. Залізнича і судова влада веде слідство.

СЄДЛЬЦЕ, 14. 7. ПАТ. Вчора вечором коло год. 8-ої вискочив з рейок вантажний поїзд на залізничім шляху Седльце-Черемха 14 км. від Седлец. 7 ваґонів розбитих. На місце катастрофи виїхав зі Седлец ратунковий поїзд і комісія з представників залізничої влади, прокуратора та поліції.

ПАРИЖ, 14. 7. ПАТ. Вчора вечором на стації Понт Навой на шляху Шампанель-Ле Совіє поїзд наїхав на автобус, 3 особи згинуло, 8 тяжко ранених.

ЄГИПЕТ, ПОРТУГАЛІЯ І АРГЕНТИНА ПРИПИНИЛИ САНКЦІЇ.

КАЇРО, 14. 7. ПАТ. Єгипетський уряд касує санкції від завтра. Подібну постанову видала влада англьо-египетського Судану.

ЛІСАБОНА, 14. 7. ПАТ. Урядовий денник повідомляє про скасування санкцій від завтра.

БУЕНОС АЙРЕС, 14. 7. ПАТ. Уряд заповів конґресові, що припинить санкції.

Гостина кардинала д-ра Кашпара в Ужгороді.

Праський кардинал д-р Карель Кашпар завитав у своїй поїздці по державі також до Ужгороду, де в суботу 11. ц. м. відправив торжественну Службу Божу. Передполуднем кардинал відвідав усі церкви в Ужгороді, монастир оо. Василіян, церковну учительську семинарію для хлопців і дівчат, семинарію для питомців, шкільні інтернати і міський шпиталь. Вполудне приймав кардинал у гр.-кат. епископській палаті представників державних властей і церковних орґанізацій та численні делеґації. Після того греко-католицький епископ А. Стойка гостив достойного гостя обідом. Пополудні відїхав кард. Кашпар до Пряшева на дальшу візитацію.

Перед посвяченням памятника поляглим у Раві Руській.

КОМУНІКАТ.

Зближається знову день, що став у равському повіті всенароднім святом. День, у якому все українське громадянство повіту шанує память Тих, що згинули у важких змаганнях за кращу долю українського народу.

Цьогорічний День Героїв матиме в історії равського повіту велике значіння, бо в цьому році на могилах поляглих відбудеться також відслонення і посвячення новозбудованого памятника поляглим.

Виділ Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Раві Руській і Високопреподобні Греко-Кат. Уряди Деканальні в порозумінні з місцевим парохіяльним урядом повідомляють українське громадянство, що цьогорічний

ПОВІТОВИЙ ДЕНЬ УКРАЇНСЬКИХ ГЕРОЇВ

відсвяткує громадянство повіту в Раві Руській у неділю 26. липня ц. р. в такому порядку: 1) точно в год. 10. рано відслужена буде торжественна Служба Божа і панахида у місцевій церкві; 2) по панахиді в год. 12. перейде процесійний похід при співучасти Всеч. Духовенства повіту на місцевий цвинтар до могил поляглих; 3) відслонення і посвячення памятника; 4) панахида і зложення вінків; 5) проповідь.

Для гідного вшанування цьогорічного Дня Героїв підписані прохають:

Всечесне Духовенство трьох Деканатів повіту: а) в неділю 19. липня відслужити у своїй парохії панахиду в відповідною проповідю за Тих, що згинули у визвольних змаганнях і з цієї нагоди зложити від себе і громадянства назначену в попередніх обіжниках квоту на сплату зобовязань за побудований памятник у Раві Руській; б) подати до відома громадянству, що в неділю 26. VII. відбудеться в Раві Руській традиційний День Героїв, получений з відслоненням і посвяченням памятника та заохотити його до численної і зорґанізованої участи з вінками від усіх установ та приватних осіб. Одночасно прохаємо звернути увагу, що вінки з терними, кільчастого дроту і з тризубами з оглядів поліційних до походу уставлені не будуть; громадянство має до походу уставитися чвірками; в) усіх Всеч. Отців Духовних в повіті покінчити у своїх парохіях Богослуження в дні 26. VII. до год. 7-ої рано і взяти ласкаво участь у відслуженні Богослужень того дня в Раві Руській у власних бґрних ризах.

II. а) Усі освітньо-культурні, економічні, руханкові, зокрема співацько-музичні товариства підготовити себе гідно до участи і своїм зорґанізованим виступом на призначеному нашим впорядчиком місці дати доказ пошани до поляглих. б) всі українські установи і приватні особи вислати до походу делеґації з вінками на означене впорядчиком місце; в) рух.-спорт. т-ва повіту зорґанізовано станути вже в год. 8. р. біля церкви до помочі при вдержуванні порядку; г) братства церковних парохій, віддалених ближче як 2 милі від Рави Руської, конечно взяти участь у тім святі з церковними процесіями. Процесії повинні прибути вже в год. 9.30 рано до церкви в Раві Руській; ґ) усіх громадян по селах поучити, щоби ставали в поході під проводом назначеного ними впорядчика на призначеному нашим впорядчиком місці. Проводи установ по селах доложать усіх зусиль, щоб їх громадяни йшли в поході, а не так, як кому подобається.

При цій нагоді апелюємо цією дорогою вчергове до наших установ та всього громадянства, щоби зложили на сплату зобовязань за будову памятника назначені на них у попередніх обіжниках жертви.

Вкінці подаємо до відома, що День Героїв відбудеться дня 26. VII. без огляду на те, чи буде погода, чи буде падати дощ.

Рава Руська, в липні 1936. р.

ЗА УРЯДИ ДЕКАНАЛЬНІ:
о. Михайло Дороцький.

ЗА ПАРОХІЯЛЬНИЙ УРЯД У РАВІ РУСЬКІЙ:
о. Антін Твердохліб.

ЗА ВИДІЛ Т-ВА ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ У РАВІ РУСЬКІЙ:
Інж. Василь Терпелюк, голова. *Степан Совик,* секретар.

Усі часописи в краю і за кордоном прохаємо цей комунікат передрукувати.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Балтійські держави мають своїх приятелів у Франції, що утворили „Лігу Оборони балт. країв"; належить туди м. ін. Еріо та Поль Бонкур.

Французькі комуністи стараються скинути зі себе відповідальність за страйки.

Параґвайська поліція арештувала кількох старшин під замітом змови проти уряду полк. Франко, що — як відомо — сам дійшов недавно до влади через переворот.

Італійська армія відбуде від 20. до 30. серпня великі маневри на півдні краю.

Італійці вивісять завтра національні прапори з нагоди скасування санкцій. Так само вивішували вони прапори в дні введення санкцій.

У Китаю дальше неспокійно. Ґенерали кантонської армії заявили, що підуть проти нанкінських військ, які машерують на Кантон.

Американська поліція арештувала вищого старшину маринарки Джона Фарнворна під замітом шпіонажі для Японії.

КРІВАВИЙ ОКУПАЦІЙНИЙ СТРАЙК У ЄГИПТІ.

КАЇРО, 14. 7. ПАТ. Коло 3.000 робітників обсадило цукроварню Гавандія б. Каїра; вони обкидали кусками цукру поліцію, що намагалася їх усунути. Поліція та військо в силі коло 1000 людей здобули цукроварню приступом, убиваючи та ранячи чимало робітників.

Заклик до маратонського бігу.

Проф. Боберський, пересилаючи 40 долярів на викупно решти паїв Українського Городу, так кличе громадянство до участи викупна:

Остання частина бігу все найтяжча. Треба зібрати всі сили, щоб добігти до цілі. Скінчіть Ваш маратонський біг переможно! Не заломлюйтеся в останніх хвилинах, попишіться своєю витревалістю! Зберіть всі сили, присвятіть більше своїх думок і гроша, щоб у маратонському бігу перемогти і здобути решту свобідної землі під „Український Майдан".

Це Ваша участь у Всесвітніх Олімпійських Змаганнях. Займіть цілий майдан для української молоді, щоб вона ставала здорова і завзята, а останете в ряді олімпійських переможців.

І. Боберський.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

НОВИНКИ.

— **Українська Порадня для вибору звання** при Головній Управі Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46, почне знову приймати сторони перед початком шкільного року вже від 10. серпня ц. р.

— **Право прилюдности дістали гімназії Рідної Школи** в Дрогобичі (а), в Золочеві, Коломиї, Львові, Тернополі та Яворові.

— **В приватній жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі іспит зрілости,** що відбувся в весняному речинці ц. р. під проводом директора заведення, здали: Беч Теофіля, Загайкевич Дарія, Кицька Стефанія, Клапоущак Ольга, Клос Зиновія, Козій Ірина, Копистянська Ольга, Кравчишин Ірина, Коронова Мирослава, Криса Лідія, Лебедович Марія, Лесик Евгенія, Левартович Ярослава, Лішинська Мирослава, Ліщинська Ірина, Малинович Катерина, Майковська Ольга, Михайлишин Ірина, Мудра Любомира, Патронік Тетяна, Скубиш Йосафата, Стельмах Ірина, Типа Дарія, Яремко Дарія.

— **„Бий жидів — спасай Польщу!"** Львівський „Дер Ноер Морген" з дня 6. липня ц. р. подає, що недавній зїзд польських старшин резерви Східної Галичини, що відбувся у Львові, мав протижидівський характер. Промовці накликували не лише до господарського знищення жидів, але — як говорить часопис — падали там також оклики „бити жидів" і накликували до погромів. Один із промовців сказав, що найбільшою нісенітницею конституції — це точка про рівноправність усіх громадян. Видно польські старшини резерви пішли слідами московської „чорної сотні", що відограла за царських часів сумну ролю і як реакцію спровадила большевизм. Найсумніше те, що такі та подібні їм організації безправно виступають від цілої польської суспільности.

— **Ексгумація жертв Кречович.** Прокуратор окружного суду наказав судову ексгумацію жертв стрілянини в Кречовичах, що померли в перемиській лічниці.

— **Обірвалася хмара** над Ярославом і наробила страшної шкоди. До того ще впав великий град і знищив чимало збіжжа. Потоки води перемінили вулиці Ярослава в ріки. Шкоди дуже великі.

— **Дві нові жертви найденого стрільна.** Стільки разів писали ріжні часописи про небезпеку бавитись найденими стрільнами і не помагає. Ось недавно склалася нова катастрофа з найденою гранатою в Устю Зеленім, бучацького повіту. Чотирнацятьлітній Микола Шпирка і дволітній Михайло Балицький бавилися найденою гранатою, яка експльодувала і вбила обох хлопців.

— **Краєва хроніка.** В останніх днях можна запримітити, як поширюється у нас бандитизм. У понеділок вечором невідомі люди напали в лісі коло Сколього на Ст. Лановиґу та ограбили його, забравши йому 20 зол. — Також на Евдоху Іванів напали бандити на дорозі між Камінкою та Сколем і відобрали в неї 180 зол. — Нема дня, щоби не занотовано нової жертви купелі. У Станиславові, в Бистриці потонув Маер Шмідт. У Снятині пішов купатися 9-літній хлопець одного господаря і не вернувся. Його одяг найшли на березі. — Підчас бурі завалилася в Бродах шопа, куди схоронився перед дощем Степан Орловський. Орловський придушений тягарем помер на місці.

— **Живцем спалені.** В Гостові, пов. Товмач вибухла пожежа в Івана Янута. Не поміг рятунок, бо вогонь перекинувся на сусідні хати і знищив цілковито ще чотири господарства. Підчас пожежі в стодолі Ґреґорчина спали дві його доньки. Стодола запалилась так раптовно, що дівчата не успіли вискочити зі стодоли і спалилися живцем.

— **Замісць на Червоний Хрест** взяла на свої потреби кільканацять тисяч золотих з каси Черв. Хр. Анна Гедінґер, що була головою відділу Ч. Хр. в Іновроцлаві. А. Гедінґер укривалася перед поліцією від травня і щойно тепер найшли її в жіночому схоронищі у Варшаві.

— **Стріли крізь вікно.** На дім Марії Фарчук у Мишківцях, пов. Коломия, напали невідомі люди. Вони дали крізь вікно 8 стрілів, які поцілили сина Фарчукової Миколу і його товариша Петра Дасюка. Причиною нападу були мабуть особисті порахунки. Обох ранених відвезли до шпиталю.

— **Церковна чаша на дні ставу.** Один селянин купався у ставі в Старім Місті під Лежайськом і нуркуючи найшов на дні церковну чашу та іншу церковну посуду. Виявилось, що чаша належить до греко-катол. церкви у Старім Місті, яку два роки тому обікрали.

— **Атракція в цирку.** У Вавері, під Варшавою, розбив своє шатро мандрівний цирк. Страшна

буря, що шаліла в неділю над Варшавою не пощадила і того цирку. Вітер зірвав полотняне шатро і 400 видців цирку опинилось без захисту серед страшної зливи. Вітер поломав щогли та вязання і публика почала в паніці тікати. Для деяких була це велика циркова атракція, бо буря цілковито знищила циркове підприємство.

— **Ліга охорони звірят** уладила відчит, щоб поучити візників, як обходитися з кіньми. В дискусії візники жалувалися, що коні чимало терплять через те, що управа міста раз-у-раз зриває бруки та не поливає вулиць.

— **Зїзд „Каменярів“** відбувся у Тернополі; до вправ стануло коло 500 хлопців та 400 дівчат.

— **Популярні поїзди** вийдуть в неділю 19. ц. м. зі Львова до Гребенова і Трускавця та зі Станиславова до Ямної.

— **„Велика Коломия“.** Міська рада Коломиї ухвалила домагатися прилучення до міста сільських громад: Дятківці, Вербіж Нижний і Королівка, частинно Шепарівців, Воскресінців та Пядиків.

— **Буря над Перемишлем.** Вчора шаліла над Перемишлем буря; град проміру коло 5 цм., коло 6 дкг. важкий, вибив чимало шиб та заподіяв необчислимі шкоди на полях і садах.

— **Відгомін квітневих заворушень.** Морица Большуха засудили на 8 місяців вязниці без припинення за те, що 16 квітня бив шиби в аптиці Етінгера та у Великому Театрі. Крім того станутъ перед судом Амелія Фогель, що разом з іншими перевернула автобус на вул. Льва Сапіги та Яків Огоновський, що нищив склепи і бив шиби на Казимирівській вулиці. — Нині почалася апеляційна розправа проти 5-ох засуджених у першій інстанції на вязницю до 19-ох місяців за участь у заворушеннях та грабіж.

— **Львівська хроніка.** При вул. Коральницькій 8. померла 22-літня слуга Казимира Войцеховська, затроєна газом. — В аптиці при пл. св. Теодора вломники вкрали 86 зол. та ліки. — З. Солду напали на вулиці якісь типи і поранили ножами. — На алеї Фоша зударилися два самоходи; жертв у людях не було.

— **Землетрус,** що навістив недавно провінцію Атакама в Чіле наробив багато шкоди. В деяких містах завалилися доми. Жертв у людях на щастя не було.

— **Що може заздрість...** В італійськім містечку Лекче вибрали королевою краси 20-літню Емілію Сорелі, доньку селянина з околиці. Проти цього вибору повстали інші жінки, та із заздрости побили нещасну королеву. Розлючене жіноцтво вищипало Сорелі брови і вії та обтяли її коси. Дівчина зі страху занедужала і тепер лежить у шпиталі.

— **Чехословацькі гімназисти большевиками.** На зборах чехословацької католицької народньої партії звернув о. прелат Сташек увагу, що Чехословаччина тоне в морі большевицької пропаганди. Ця пропаганда зробила в краю страшні спустошення. Між іншим зазначив о. прелат Сташек, що дві третини учеників середньої школи це комуністи. Він перестерігає уряд перед тим, щоби вязатися із большевиками, цими непримиренними ворогами демократії та католицизму.

— **Новий Льоренс для Англії** — це майор Гляб, якого слухає і боїться вся Трансйорданія. Це наглядно виявилося в часі палестинських заворушень, коли 60 тисяч озброєних бедуїнів збиралося йти на допомогу арабам у Палестині. Але передучасна була радість арабів. Майор Гляб зумів переконати бедуїнів, щоб залишилися дома. Він знає кожну закутину Трансйорданії, мешкає з бедуїнами під спільним шатром, їсть з ними з одної миски. Майор Гляб — це один з тих, що їм Англія завдячує свою силу і значіння.

— **Вартість тіла людини.** Один американський хемік обчислив, що тіло людини зі становища хемії варте 50 сот. Він устійнив, що з товщу людини можна зробити лише три кусні мила, із заліза тільки один цвях, цукру на одну ложечку, вапна стільки, що можна ним побілити один курник і т. д. Щасливі американці, що мають час і гроші займатися такими обчисленнями!

— **З кулею в серці.** Світова війна збагатила лікарське знання, даючи величезну практику спеціяльно для хірургів. Один з віденських лікарів припадково натрапив на пацієнта, що з кулею в серці жив 21 літ. Лікарські часописи в Берліні подають відомість, що в Німеччині живе поверх 500 учасників світової війни, що мають кулю в серці. Багато з них навіть про це не знає. Бувають випадки, що рана в серці гоїться дуже легко. Навколо кулі витворюються нові волокна, що гейби привязували кулю на місці. По якімсь часі серцевий мязень привикає до інших умовин і починає нормально працювати. Однак лікарі ствердили, що діється так, коли йде про ліву серцеву комору, рани у правій коморі бувають майже все смертельні.

— **Затроєна Румунія.** В останніх часах перепачкували через румунський кордон поверх тисячі кільограмів опію. Вживання опію увійшло в Румунії вмоду, і маса людей затроює себе цією страшною отруєю. Перепачковуванням опію займаються жінки з товариства, що мають товариські звязки з відповідальними особами. Найгірше те, що молодь румунська малпує старших і щораз частіше бувають випадки поширення опію навіть серед шкільної молоді.

— **Які професії здоровіші.** Одно англійське обезпеченеве товариство проголосило цікаву статистику довговічности, в залежности від професії людини. Виявляється, що найздоровішим заняттям є рільництво. Та це не значить, що найдовше живе цей заголоджений рільник, але той, хто управляє. Найдовше живуть економи, бо пересічний їх вік доходить до 67 літ. По економах йдуть євангелицькі священники, по них католицькі (між ними мабуть також наші целебси). Найменше здорова професія це робітники в копальнях цини й міді. Робітники в копальнях вугілля живуть довше, ніж адвокати. Досить високу цифру смертельности виказують актори, музики, архітекти і журналісти. Щодо причини смерти, то рільники, огородники і люди подібних фахів умирають найчастіше на недугу кишок, священики на апоплексію, журналісти на недуги печінки і жовчі. До цих останніх недуг мабуть доводять журналістів видавці.

— **Б. еспанський король Альфонс XIII** був кілька днів інкогніто у гр. А. Потоцького у Ланьцуті; йому товаришили князь і княгиня де Бурбон та французький посол з Букарешту.

— **Арештували 14-ох поштових урядовців** за недозволені маніпуляції при поштових переказах з Франції, що наразили державний скарб на втрати.

— **Собачі артисти.** Продуценти фільми дійшли до переконання, що публика найбільше любить фільми, що в них виступають пси та коти. Спеціяльно собачі артисти мають великий успіх на цілім світі, особливо в англьосаських краях, де псів дуже люблять. В Льондоні фільми зі славним псом Рін-Тін-Тіном мали більший успіх, як фільми з Ґретою Гарбо чи з іншою зіркою екрану. Це було причиною, що до царства Голлівуду приходять сотні траперів з Аляски і мисливих з Канади, що приводять зі собою псів артистів. Та це справа нелегка. Пес мусить бути прекрасно тресований, фотогенічний і високо інтелігентний. Та найважніше, мусить бути гарний. Як бачимо, від собак вимагають у фільмі більше, ніж від акторок, бо крім краси також інтелігенцію.

— **Радіова печеня.** Один американський інженір збудував апарат подібний до радіового. Одна лямпа трохи мідяного дроту і два металеві казани — це головні частини апарату, що можна вживати його замість кухні. Апарат вдучується до електричної сітки, до одного казана дають мясо другим прикривають і печеня за коротку хвилину готова.

— **Феноменальний голос.** Коли вірити льондонській пресі, яка повторяє звістку за австралійською, у Сідней відкрили 19-літню співачку Неллі Шерідан, що має феноменальний голос; голос охоплює три і пів октави зовсім легко. Шерідан бере ноти досі недоступні ніодному сопранові. Горло в неї нормальне.

о. О. ПРИСТАЙ. 58

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

30. САМОЗВАННИЙ ПАН „ПРОФЕСОР“.

На парохії в Гартфорді був дяком мій недалекий земляк, Лаврентій Угрин, родом з Дрогобича. Про вдачу й характер цього пана „професора“ — так він завжди титулував себе й так на всіх письмах підписувався — найліпше нехай ствердять факти.

Лаврентій Угрин мав у Галичині стареньку маму і дві сестри, що з них одна була за української влади урядничкою при старостві, а друга вчителькою. В 1919. році, коли Східну Галичину заняли польські війська, опинились вони без посади й прийшлося їм бідувати. В розпуці почали писувати листи до двох братів: Лаврентія, що тоді був дяковчителем, чи пак паном професором в Ню Бритен, та до другого — робітника у Філядельфії і до сестри, що мала фарму (невеликий фільварок) в Канаді.

Канадійська сестра вислала на руки Лаврентія 200 долярів, щоб він купив за них корабельні карти для мами і галицьких сестер, додавши ще від себе трохи грошей. Лаврентій був тоді матеріяльно знаменито забезпечений, бо мав 150 дол. дяковчительської платні, поверх 150 дол. доходів з церковних требів і з власної курячої фарми та 200 дол. від компанії за ведення агенції. Отже місячно мав доходу цілих пятьсот долярів. Але він не тільки не допоміг ані одним центом своїй бідній мамі і безробітним сестрам, але ще й присвоїв собі тих 200 долярів, що їм післала через нього на корабельні карти його канадійська сестра...

Про характер мого найближчого співробітника в душпастирській праці, пана „професора“ Лаврентія Угрина, довідався я докладніше щойно від його рідних сестер у восьмому місяці мого співжиття з ним. А також він сам зраджував себе, бо мимохіть допускався промахів через своє грошелюбство, хоч у грошевих справах був зручний. Це все разом викликувало в мене недовіря до нього. Одначе я старався бути вирозумілий і обмежувався тільки до делікатних уваг. Рішуче не міг я виступити з тієї простої причини, що це була його приватна справа й покищо не мала, на око, жадного звязку з його дяковчительським урядом.

Головною засадою пана „професора“ було: моней, моней енд вонс мор моней!*).

Четвертого місяця його дяковчителювання в моїй парохії, позичив він у мене перед самим Різдвом у 1928. році 75 долярів. Говорив, що потребує на свята купити загортку для себе й жінки, а для двох дочок суконки й черевики. Обіцяв, що гроші напевно віддасть мені до визначеного речинця. Зрештою, мовляв, я маю його у своїх руках. Бо я підписую чеки й на мої руки приходить платня для нас обидвох.

„Не будь четвертим приятелем для того, що вже втратив трьох!“ писав мислитель Ляватер. Та я грішний не знав, скільки „професор“ Лаврентій мав уже тих приятелів, що розчарувалися в його приязні й відцурались від нього. Бо він кожного немилосерно натягав, позичаючи гроші, щоб їх більше не віддати.

Я дав йому тих 75 долярів та ще й чемно звернув йому увагу, що ці гроші були призначені на заплату в місяці травні премії за асекурацію на життя. Не прочував я тоді, що дальше буде. Але за яких два місяці почало мені терпнути біля серця.

Майже щотижня довідувався я щось нового і поганого про пана „професора“. Звідусіль, де він колись перебував, надходили сензаційні вістки. Люди писемно зголошувалися до мене зі скаргами на мого дяковчителя, а їх віроломного довжника — Лаврентія Угрина. Він назичався в людей по 15, 20, 50 або й 100 долярів, скільки лише вліз. Тепер його вірителі прохали мене, щоб я відтягнув належну суму з дяковчительської платні і доручив їм на рахунок тих безконечних позичок.

Але також рідна жінка пана „професора“ Лаврентія почала мені непокоїти своїми жалями, що гартфордська парохія чомусь не виплачує її мужеві повної платні. Він дає їй на ціле утримання родини всього 25 або найбільше 40 долярів місячно, оправдуючись перед нею, що парохія обриває йому гроші з платні за „якісь там залеглості“... (Далі буде).

*) Money, money and once more money — гроші, гроші й ще раз гроші!

буря, що шаліла в неділю над Варшавою не пощадила і того цирку. Вітер зірвав полотняне шатро і 400 видців цирку опинилось без захисту серед страшної зливи. Вітер поломав щогли та вязання і публика почала в паніці тікати. Для деяких була це велика циркова атракція, бо буря цілковито знищила циркове підприємство.

— **Ліга охорони звірят** уладила відчит, щоб поучити візників, як обходитися з кіньми. В дискусії візники жалувалися, що коні чимало терплять через те, що управа міста раз-у-раз зриває бруки та не поливає вулиць.

— **Зізд „Каменярів“** відбувся у Тернополі; до вправ стануло коло 500 хлопців та 400 дівчат.

— **Популярні поїзди** виїдуть в неділю 19. ц. м. зі Львова до Гребенова і Трускавця та зі Станиславова до Ямної.

— **„Велика Коломия“.** Міська рада Коломиї ухвалила домагатися прилучення до міста сільських громад: Дятківці, Вербіж Нижний і Королівка, частинно Шепарівців, Воскресінців та Пядиків.

— **Буря над Перемишлем.** Вчора шаліла над Перемишлем буря; град проміру коло 5 цм., коло 6 дкг. важкий, вибив чимало шиб та заподіяв необчислимі шкоди на полях і садах.

— **Відгомін квітневих заворушень.** Морица Больнуха засудили на 8 місяців вязниці без припинення за те, що 16 квітня бив шиби в аптиці Етінгера та у Великому Театрі. Крім того станують перед судом Амелія Фогель, що разом з іншими перевернула автобус на вул. Льва Сапіги та Яків Огоновський, що нищив склепи і бив шиби на Казимирівській вулиці. — Нині почалася апеляційна розправа проти 5-ох засуджених у першій інстанції на вязницю до 19-ох місяців за участь у заворушеннях та грабіж.

— **Львівська хроніка.** При вул. Коральницькій 8. померла 22-літня слуга Казимира Войцеховська, затроєна газом. — В аптиці при пл. св. Теодора вломники вкрали 86 зол. та ліки. — З. Солду напали на вулиці якісь типи і поранили ножами. — На алеї Фоша зударилися два самоходи; жертв у людях не було.

— **Землетрус,** що навістив недавно провінцію Атакама в Чіле наробив багато шкоди. В деяких містах завалилися доми. Жертв у людях на щастя не було.

— **Що може заздрість...** В італійськім містечку Лекче вибрали королевою краси 20-літню Емілію Сорелі, доньку селянина з околиці. Проти цього вибору повстали інші жінки, та із заздрости побили нещасну королеву. Розлючене жіноцтво вищипало Сорелі брови і вії та обтяли їй коси. Дівчина зі страху занедужала і тепер лежить у шпиталі.

— **Чехословацькі гімназисти большевиками.** На зборах чехословацької католицької народньої партії звернув о. прялат Сташек увагу, що Чехословаччина тоне в морі большевицької пропаганди. Ця пропаганда зробила в краю страшні спустошення. Між іншим зазначив о. прялат Сташек, що дві третини учеників середньої школи це комуністи. Він перестерігає уряд перед тим, щоби вязатися із большевиками, тими непримиренними ворогами демократії та католицизму.

— **Новий Льоренс для Англії** — це майор Гляб, якого слухає і боїться вся Трансйорданія. Це наглядно виявилося в часі палестинських заворушень, коли 60 тисяч озброєних бедуїнів збиралося йти на допомогу арабам у Палестині. Але передучасна була радість арабів. Майор Гляб зумів переконати бедуїнів, щоб залишилися дома. Він знає кожну закутину Трансйорданії, мешкає з бедуїнами під спільним шатром, їсть з ними з одної миски. Майор Гляб — це один з тих, що їм Англія завдячує свою силу і значіння.

— **Вартість тіла людини.** Один американський хемік обчислив, що тіло людини зі становища хемії варте 50 сот. Він устійнив, що з товщу людини можна зробити лише три куснi мила, із заліза тільки один цвях, цукру на одну ложечку, вапна стільки, що можна ним побілити один курник і т. д. Щасливі американці, що мають час і гроші займатися такими обчисленнями!

— **З кулею в серці.** Світова війна збагатила лікарське знання, даючи величезну практику спеціяльно для хірургів. Один з віденських лікарів припадково натрапив на пацієнта, що з кулею в серці жив 21 літ. Лікарські часописи в Берліні подають відомість, що в Німеччині живе поверх 500 учасників світової війни, що мають кулю в серці. Багато з них навіть про це не знає. Бувають випадки, що рана в серці гоїться дуже легко. Навколо кулі витворюються нові волокна, що гейби привязували кулю на місці. По якімсь часі серцевий мязень привикає до інших умовин і починає нормально працювати. Однак лікарі ствердили, що діється так, коли йде про ліву серцеву комору, рани у правій коморі бувають майже все смертельні.

— **Затроєна Румунія.** В останніх часах перепачкували через румунський кордон поверх тисячі кільограмів опію. Вживання опію увійшло в Румунії вмоду, і маса людей затроює себе цією страшною отруєю. Перепачковуванням опію займаються жінки з товариства, що мають товариські звязки з відповідальними особами. Найгірше те, що молодь румунська малпує старших і щораз частіше бувають випадки поширення опію навіть серед шкільної молоді.

— **Які професії здоровіші.** Одно англійське обезпеченеве товариство проголосило цікаву статистику довговічности, в залежности від професії людини. Виявляється, що найздоровішим заняттям є рільництво. Та це не значить, що найдовше живе цей заголоджений рільник, але той, хто управляє. Найдовше живуть економи, бо пересічний їх вік доходить до 67 літ. По економах йдуть евангелицькі священники, по них католицькі (між ними мабуть також наші целебси). Найменше здорова професія це робітники в копальнях цини й міді. Робітники в копальнях вугілля живуть довше, ніж адвокати. Досить високу цифру смертельности виказують актори, музики, архітекти і журналісти. Щодо причини смерти, то рільники, огородники і люди подібних фахів умирають найчастіше на недугу кишок, священники на апоплексію, журналісти на недуги печінки і жовчі. До цих останніх недуг, мабуть доводять журналістів видавці.

— **Б. еспанський король Альфонс XIII** був кілька днів інкогніто у гр. А. Потоцького у Ланьцуті; йому товаришили князь і княгиня де Бурбон та французький посол з Букарешту.

— **Арештували 14-ох поштових урядовців** за недозволені маніпуляції при поштових переказах з Франції, що наразили державний скарб на втрати.

— **Собачі артисти.** Продуценти фільми дійшли до переконання, що публика найбільше любить фільми, що в них виступають пси та коти. Спеціяльно собачі артисти мають великий успіх на цілім світі, особливо в англьосаських краях, де псів дуже люблять. В Льондоні фільми зі славним псом Рін-Тін-Тіном мали більший успіх, як фільми з Гретою Гарбо чи з іншою зіркою екрану. Це було причиною, що до царства Голівуду приходять сотні траперів з Аляски і мисливих з Канади, що приводять зі собою псів-артистів. Та це справа нелегка. Пес мусить бути прекрасно тресований, фотогенічний і високо інтелігентний. Та найважніше, мусить бути гарний. Як бачимо, від собак вимагають у фільмі більше, ніж від акторок, бо крім краси також інтелігенцію.

— **Радіова печеня.** Один американський інжинір збудував апарат подібний до радіового. Одна лямпа трохи мідяного дроту і два металеві казани — це головні частини апарату, що можна вживати його замість кухні. Апарат влучується до електричної сітки, до одного казана дають мясо другим прикривають і печеня за коротку хвилину готова.

— **Феноменальний голос.** Коли вірити льондонській пресі, яка повторяє звістку за австралійською, у Сідней відкрили 19-літню співачку Неллі Шерідан, що має феноменальний голос; голос охоплює три і пів октави зовсім легко. Шерідан бере ноти досі недоступні ніодному сопранові. Горло в неї нормальне.

о. О. ПРИСТАЙ. 58

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

30. САМОЗВАННИЙ ПАН „ПРОФЕСОР“.

На парохії в Гартфорді був дяком мій недалекий земляк, Лаврентій Угрин, родом з Дрогобича. Про вдачу й характер цього пана „професора“ — так він завжди титулував себе й так на всіх письмах підписувався — найліпше нехай ствердять факти.

Лаврентій Угрин мав у Галичині стареньку маму і дві сестри, що з них одна була за української влади урядничкою при старостві, а друга вчителькою. В 1919. році, коли Східну Галичину заняли польські війська, опинились вони без посади й прийшлося їм бідувати. В розпуці понаписували листи до двох братів: Лаврентія, що тоді був дяковчителем, чи пак паном професором в Ню Бритен, та до другого — робітника у Филядельфії і до сестри, що мала фарму (невеликий фільварок) в Канаді.

Канадійська сестра вислала на руки Лаврентія 200 долярів, щоб він купив за них корабельні карти для мами і галицьких сестер, додавши ще від себе трохи грошей. Лаврентій був тоді матеріяльно знаменито забезпечений, бо мав 150 дол. дяковчительської платні, поверх 150 дол. доходів з церковних требів і з власної курячої фарми та 200 дол. від компанії за ведення агенції. Отже місячно мав доходу цілих пятьсот долярів. Але він не тільки не допоміг ані одним центом своїй бідній мамі і безробітним сестрам, але ще й присвоїв собі тих 200 долярів, що їм післала через нього на корабельні карти його канадійська сестра...

Про характер мого найближчого співробітника в душпастирській праці, пана „професора“ Лаврентія Угрина, довідався я докладніше щойно від його рідних сестер у восьмому місяці мого співжиття з ним. А також він сам зраджував себе, бо мимохіть допускався промахів через своє грошелюбство, хоч у грошевих справах був зручний. Це все разом викликувало в мене недовіря до нього. Одначе я старався бути вирозумілий і обмежувався тільки до делікатних уваг. Рішуче не міг я виступити з тієї простої причини, що це була його приватна справа й покищо не мала, на око, жадного звязку з його дяковчительським урядом.

Головною засадою пана „професора“ було: моней, моней енд вонс мор моней!*).

Четвертого місяця його дяковчителювання в моїй парохії, позичив він у мене перед самим Різдвом у 1928. році 75 долярів. Говорив, що потребує на свята купити загортку для себе й жінки, а для двох дочок суконки й черевики. Обіцяв, що гроші напевно віддасть мені до визначеного речинця. Зрештою, мовляв, я маю його у своїх руках. Бо я підписую чеки й на мої руки приходить платня для нас обидвох.

„Не будь четвертим приятелем для того, що вже втратив трьох!“ писав мислитель Ляватер. Та я грішний не знав, скільки „професор“ Лаврентій мав уже тих приятелів, що розчарувалися в його приязні й відцурались від нього. Бо він кожного немилосерно натягав, позичаючи гроші, щоб їх більше не віддати.

Я дав йому тих 75 долярів та ще й чемно звернув йому увагу, що ці гроші були призначені на заплату в місяці травні премії за асекурацію на життя. Не прочував я тоді, що дальше буде. Але за яких два місяці почало мені терпнути біля серця.

Майже щотижня довідувався я щось нового і поганого про пана „професора“. Звідусіль, де він колись перебував, надходили сензаційні вістки. Люди писемно зголошувалися до мене зі скаргами на мого дяковчителя, а їх віроломного довжника — Лаврентія Угрина. Він напозичався в людей по 15, 20, 50 або й 100 долярів, скільки лише влізлося. Тепер його вірителі прохали мене, щоб я відтягнув належну суму з дяковчительської платні і доручив їм на рахунок тих безконечних позичок.

Але також рідна жінка пана „професора“ Лаврентія почала мені непокоїти своїми жалями, що гартфордська парохія чомусь не виплачує її мужеві повної платні. Він дає їй на ціле утримання родини всього 25 або найбільше 40 долярів місячно, оправдуючись перед нею, що парохія обриває йому гроші з платні за „якісь там залеглості“... (Далі буде)

*) Money, money and once more money — гроші, гроші й ще раз гроші!

— **Як радять собі американці.** Підч с страшних спек у Ню Йорку місто виглядало, як одна купальня. Пожежна сторожа зливала раз по раз вулиці водою, поліціянти стояли на своїх стійках у сорочках із закоченими рукавами. Люди забули за всякий сором і ходили по бальконах, або стояли у вікнах зовсім роздягнені.

— **Криваві перегони.** У Бразилії в місцевості Сан Павльо відбувалися недавно автові перегони. Коротко перед закінченням одна з учасниць не зуміла втримати розігнаного авта на закруті. Віз влетів на публику перевертаючись кілька разів. Наслідки були страшні: серед публики 5 убитих, 37 ранених. Учасницю перегонів із розбитим черепом відвезли до шпиталю.

— **Які шкоди нанесла посуха.** Згідно з урядовою статистикою страшна посуха в Злучених Державах забрала дотепер 1431 жертв у людях. Втрати збіжжя, городини і овочів досягають 300 міліонів долярів. У Детройт, стейті Мічіган, трупарня переповнена небіщиками, що померли від соняшного удару. Також у провінції Онтаріо дуже багато смертельних випадків. У Торонто так зросла скількість похоронів, що каравани мусіли позичати із сусідних міст.

— **Сумерк стахановщини.** Московська „Правда" з 11. ц. м. обговорює у вступній статті дотеперішній стан продукції в совітському промислі й підкреслює, що в цілій низці галузей не досягнено достаточних успіхів. Промисли нафтовий та вугільний не виконують пляну. В Донбасі й Кузбасі задоволилися першими успіхами стахановського руху і в останніх місяцях уже зазначився упадок продукції. В деревному промислі також занотовано нездовільні досягнення. Продукція легкого промислу не заспокоює потреб населення. Якість вироблених товарів нуждена; знову деякі металюргічні фабрики обмежуються до продукції найпростішого знаряддя, а не дбають про виріб більш скомплікованих машин, які часом передусім потрібні. Текстильний промисл дбає лише про те, аби випродукувати якнайбільшу кількість метрів матеріялів, без огляду на їхню якість. Стахановський рух — кінчить „Правда" — погано зорганізований і тому не дає належних вислідів, переживає кризу. З підприємств, особливо в Донбасі, надходять вісти про редукцію числа стахановців. Все це діється тому, що в проводі стахановського руху не стянули інжиніри, лише робітники.

— **КОМУНІКАТ. Приріст обороту чекового у П. К. О.** Стан на 76.622 чекових контах П. К. О. при кінці червня ц. р. виказав зол. 180,053.321.01; цим приріст у кінці місяця був на 7,746.828.14. Загальний оборот чековий за І. півріч ц. р. дійшов до суми зол. 13,343,196.394.26 проти зол. 13,199,813.800.98 у подібнім часі мин. року. Рівнобіжно до приросту обороту загального, збільшився кількість полагоджених у півроці вплат і виплат, яка у порівнанні з І-ою половиною мин. року збільшилася на поверх 551 тисяч і осягнула до дня 30. червня ц. р. **22.757,673 позицій.**

З кіна.

Кіно „Касіно": „Королівська фаворита", „Подружжа на манівцях".

Після ріжних невдатних роль за останній час Дольорес Дель Ріо зважилась на креацію Мадам Де Дюбаррі, фаворити Людвика XV. Як повідомляє виробництво цієї фільми, це сатира, а не вірна історична картина. Тимто Дольорес Дель Ріо могла дозволити собі на екрані на ті всілякі примхи, на які дозволив собі автор сценарія. Мала вона темперамент і гумор і мімічні міни, щоб дотримати пари карикатурі Людвика XV. до речі дуже вдатній і дуже добре переданій. Знаменитим ідіотом вийшов „дофен". Фільма барвиста і не нудить.

Друга фільма „Подружжа на манівцях" це наскрізь американська історія про шибайголову, в якому закохується поважна у своїх почуваннях і погляді на світ жінка, з доброї рідні із добрим серцем. Її чоловік — напів фантаст, напів легкодух, не хоче ані працювати ані звязати себе з домом. Головну ролю грає дуже добра артистка Кей Франсіс. Її партнер Жорж Брент не має в наших очах тих усіх зверхніх прикмет, які могли би нам пояснити, чим він може захоплювати. Довга психольогічна історія із слабою акцією.

Кіно „Коперник": „Справа 444" і „Променада кохання".

„Справа 444" — кримінальна фільма, наче з Конана Дойли або Едгара Воллеса, заплутана так, що глядач може ввесь час думати надаремне над тим, чому пес бреше, молодий чоловік дістає неврастенії і хто є справжнім злочинцем. У ролі детектива виступає тут молодий енергійний адвокат, який приймає справу для себе зовсім незрозумілу, може і нечисту, але від першої хвилини так завзято боронить інтересів свого клієнта, якби був його змовником.

„Променада кохання" — історія про те, як донька американського генерала закохалась на явайських островах у звичайному гарному вояку і що з цього вийшло. Дві-три любовні сентиментальні сцени, два-три краєвиди, військова ревія, театральна аматорська вистава у військовій школі, всього потрохи, разом усього багато і досить нудно. Зате до довгої програми доданий метч Шмелінга з Люісом у кільканадцяти рундах і мабуть на цей метч спортовці сунуть юрбою. Сама боротьба мало цікава, без напружених моментів, ведена дуже академічно.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

ДИВОГЛЯДИ.

ПАРИСЬКІ ЖІНКИ ЗАВЕРТАЮТЬ ДО ДИКИХ АФРИКАНОК.

У Парижі придумали чепурухи нову моду. Зрізавши брови заступають їх металевими нитками, арабесками з вузеньких стяжечок, навіть цвітами: незабудьками чи стокротками. Мода ця віддавна відома в Африці, де дикі племена начіплюють на голу шкіру ріжні дрібнички. Друга новинка; до модної сукні з біло-чорної пепіти носять жінки величезні соломяні капелюхи, складені як шахівниця біло-чорними полями, від яких падає тінь на обличчя у тому самому стилі, що вся сукня. Третя новинка: панчохи треба носити гаптовані у ріжні цвіти та арабески або мальовані. Четверта: ноги повинні бути достосовані до рук, отже нігті прикрашують такими самими рисунками, як панчохи; коли на панчосі є великий орел, або крокодиль, тоді на нігтях гарно мати такий самий малий образок. Про те, що пси перестали бути модні і що їх місце заступають деякі хижаки, ми вже згадували. За прикладом австралійських міліонерок деякі багаті парижанки спроваджують собі кангурів. Кангури дуже боязкі і треба їх вести на ланцюшку, навіть убирати у боксерські рукавиці, щоб випадково кого не вдарили.

ТАЙНА СКАРБУ ІНКАСІВ.

З Ріо де Джанейро приходить звістка про смерть найславнішої жінки цілого краю Емілії Кайоссо. Вона була гарна, молода і безмежно багата. Кілька років тому судили її за вбивство свого чоловіка, але її звільнили. Її життя подобає на якусь фантастичну кримінальну історію з бульварних романів. Кілька літ тому осіла вона у перуанському містечку Кузко зі своїм чоловіком. Жили вони самотно. Одного дня вибралась вона сама до „Соняшної святині", де, як усі впевняли, находились безцінні скарби інкасів. Їх власником чи сторожем був легендарно-таємний Ель Десіяно, страшний і поганий. Шість місяців не було Емілії Кайоссо. Стільки місяців потребувала, щоб заволодіти Десіяном, а може мусіла піддатись його погрозам. Одного дня знайшли її чоловіка неживим. Довгими місяцями тяглось слідство і нічого не могло доказати Емілії. Після смерти свого чоловіка, жила вона як королева, страшенне багата; подивляли її всі, як ту жінку, що зуміла видобути віками бережену тайну скарбу інкасів. Та тайна ця була теж причиною її таємничої смерти: вона знала за багато.

—o—

Спорт.

ЗМАГАННЯ ЗА ВХІД ДО ЧЕСЬКОЇ ЛІГИ.

ЗЛІН: С. К. Русь (Ужгород — Батя Злін 2:2.

Змагання розіграні в понеділок. Після цих змагань С. К. Русь закріпился на другому місці, маючи 4 гри і 5 здобутих пунктів. На першому місці стоїть Вікторія Жіжков (Прага), маючи 4 гри і 7 пунктів. Отже вигляди Руси дістатись до ліги дуже добрі.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

ПРАГА: Славія — Австрія 1:0.

Змагання розіграні в понеділок. До третьої рунди переходить Австрія, яка у себе дома виграла зі Славією 3:0. Австрія гратиме тепер з Уйпешт.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Джордж Рессель: КООПЕРАЦІЯ І НАЦІОНАЛЬНІ ЗАВДАННЯ — переклад Пилипа Лисюка. Львів, 1936. Накладом Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові. Стор. 72, ф. 8°. Зміст: Вступне слово: О. Луцький; І. Проблема села; ІІ. Колись а нині; ІІІ. Необхідність основних змін в сільському господарстві; IV. Як зродилася сільська кооперація; V. Новий соціяльний устрій; VI. Місто і село; VII. Зорганізовані громади і політичне життя; VIII. Громадяни; IX. Співробітництво мужчин і жінок; X. Жінка-селянка; XI. Селянство і держава; XII. Ідеали нової сільської громади. XIII. Найвищий рівень життя.

о. д-р Осип Кладочний: ЗМІНИ СВОЄ ЖИТТЯ! Накладом автора, Львів 1936. Стор. 48, ф. 8°.

ЖУРНАЛИ:

СЛУЖБОВИК, місячник — орган „Супруга". Львів, липень—серпень, 1936. Р. XIV. Ч. 7—8.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ. Вільня, червень 1936. Год. VIII. № 6.

Театри.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.

Ворохта:
15. VII. Інваліди.
16. VII. Німа теща.
17. VII. Запорожець за Дунаєм.

Український Національний Хор під муз. провод. Дмитра Котка.

15. VII. Угнів.
16. і 17. VII. Рава Руська.
18. і 19. Жовква.

Великий Театр:

Нечинний.

Театр Ріжнородностей:

Середа, 15. VII. год. 8. веч. Виступ К. Скальської „Ва Банк".
Четвер, 16. VII. год. 8. веч. Виступ К. Скальської „Ва Банк".

Кіна.

АПОЛЬО: „Пані не хоче дитини".
АТЛЯНТИК: „Пекло Китаю" і „Жінка двох чоловіків".
ВАНДА: 1) „Тигр Пацифіку", 2) Легіон відважних".
ҐРАЖИНА: „Зацькована" та „Індійські піхотинці".
КАСІНО: 1) „Подружжа на манівцях", 2) Королівська любовниця".
КОПЕРНИК: „Чарівниця", „Золота дівчина" та Боксерський метч".
МАРУСЕНЬКА: „Четверта заповідь".
МІРАЖ: „Авдієнція в Ішлю".
МУЗА: 1) „Любовні несподіванки", 2) „Цілий Париж співає".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Остання любов".
ПАН: 1) „Опир", 2) „Кохає, любить" шанує".
РАЙ: „Рапсодія Балтику".
СВІТ: „Кво вадіс?" з Янінгсом.
СТИЛЕВЕ: „Дорога без повороту" і ревія.
ТОН: „Осуджений" і „Вісім годин д-ра Моргана".
УТІХА: „Наші хлопці моряки" і ревія.
ХИМЕРА: „Революція сміху".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

„Відень".

Закордонне радіо.

Середа, 15. липня 1935.

Відень (506,8) 19.30 „Вертер" — опера, 22.10 Смичкові квартети, **Брюсель** (483,9) 17.03 Танкова музика, 18.15 Сальонова музика, 20.00 Симфонічний концерт, **Братислава** (298,8) 18.15 Форт. ресітал, 19.20 Популярний концерт, **Прага** (470.2) 12.34 Сальонова музика, 20.20 Прометей, **Париж** (16.48) 17.30 Концерт, 20.00 Французькі сонати, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Пополуднева музика, 18.00 Концерт мадярських солістів, 21.15 Весела музика, **Мінхен** (405,4) 14.00 Вальчики Шопена, **Букарешт** (549,5) 20.35 Карнавал Шумана, 21.10 Пісні зі Сорента, 23.00 Легка музика. **Будапешт** (549,5) 17.00, 20.00 Концерт, **Мілано** (368,6) 20,40 Народні пісні, 22.45 Танкова музика, **Рим** (420,8) 17.15, 20.40 Концерт, 22.30 Танкова музика.

Четвер, 16. липня 1936.

Відень (506,8) 17.20 Пісні й арії, 22.10 Популярна австрійська музика, **Брюсель** (483,9) 18.15 Сальонова музика, **Братислава** (298,8) 18.10 Мадярські оперетков мельодії, **Прага** (470,2) 11.05 Сальонова музика, 20.05 Чеські нар. пісні, **Париж** (1648) 29.45 Симфонічний концерт, 22.45 Танкова музика. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Весела музика, 21.00 Концерт Шумана, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 18.00 Весела музична авдиція, 20.10 Опера, **Букарешт** (364,5) 17.00 Румунська нар. музика, 20.15 Сальонова музика, **Будапешт** (549.5) 17.30 Циганська музика, 19.05 Сольо на клярнеті, 23.20 Танкова музика, **Мілано** (368,6) 17.15 Вокальний концерт, **Рим** (420,8) 12.15 Весела музика, 23.15 Танкова музика.

Львівське радіо.

Середа, 15. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.35 Трохи інформацій, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Легка і танкова музика, 12.55 „Золото на польських землях", 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вісти, 15.45 Театр уяви, Від коминяра до годинникаря; 16.15 Сальонова музика, 16.25 Весняні пісні 17.25 Концерт, 17.45 Адам Чарторийський

18.00 Сільва рерум 18.05 Фортепіяновий речітал, 18.25 „Феномен англійської інтуїції — Рожер Версель — 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Весілля на Горішнім Шлеську, 19.45 Сальонова музика з плит, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Великі артисти — з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції, 20.45 Вечірний денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Кандидати до Міжнародного Шопенівського конкурсу, 22.00 Спортові вісти, 22.15 Концерт сальонової орхестри.

Четвер, 16. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Клясична музика балєтова, з гр. пл., 12.55 „Чайковскіяна“ з гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 Шукаємо радіофонічних голосів, 15.30 Господарські вісти, 15.45 „Як зварити яйце без вогню“, 16.00 Концерт, 16.45 Відчит військовий, 17.00 Концерт камеральної орхестри, 17.50 Як використати літо для краси, 18.00 Сільва рерум, 18.15 Торги та ярмарки на провінції, 18.15 „Відгомін літа“ з гр. пл., 18.25 „Літературні хвилини“. 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 19.00 „Радіова панночка“, 19.30 Форт. речітаьь, 20.00 Еспанські народні пісні, 20.30 „Гост А. Гривалда, 20.50 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні, 21.30 Форт. квінтет, 22.10 Спортові вісти, 22.15 Танкова музика.

Радіокутик.

СТОЛІТТЯ СМЕРТИ АВТОРА „МАРСЕЛЕЗИ“.

Цього року припадає століття смерти автора одного з найславніших гимнів: „Марселези“. З огляду на те, що ця пісня безпосередньо звязується з днем французької революції, 14. липня, слід пригадати повстання „Марселези“, — символу визвольних течій останнього століття.

Одного квітневого вечора 1792 року зібрав у себе мер Страсбурга кілька старшин, які мали вирушати на війну проти Австрії. Серед загально оживленої розмови повстала думка скомпонувати якусь жовнярську пісню, яка додавала б духу і бадьорости вояком.

Один з музикальних молодих старшин Руже де Ліль узявся за це. До ранку повстала порівняна пісня. Сам творець напевно не припускав, чим вона стане для французів. З цією піснею на устах бігли через Париж марсильські жовніри на оборону границь своєї країни. В такт цієї пісні падали боєвики Великої Революції.

„Марселеза“ віддавна стала загальною власністю цілого французького суспільства і досі, хоча вже забули про її творця, вона є символом перших великих визвольних починів.

У день національного свята Франції 14. липня „Польське Радіо“ надає концерт присвячений французькій музиці (о год. 21.00).

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	18.50—19.00
Пшениця зб.	16.75—18.25
Ячмінь одн.	14.50—14.75
Ячмінь на мливо	14.00—14.25
Ячмінь паст.	13.00—13.25
Овес станд. I	13.00—13.25
Овес Станд. I. А	12.50—12.75
Овес Станд. II	12.50—12.75
Овес Станд. II А	11.75—12.00
Мука пш. гат. I. витяг.	34.00—34.50
Мука пш. гат. I А	33.50—34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50—33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00—31.50
Мука пш. гат. I Д	29.00—29.50
Мука пш. гат. II А	28.50—29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00—28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75—28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50—27.00
Мука пш. гат. II Е	25.00—25.50
Мука пш. гат. II Ф	23.50—24.00
Мука пш. гат. II Г	21.00—21.50
Мука пш. гат. III А	16.50—17.00
Мука пш. гат. III Б	15.50—16.00
Мука пш. паст.	13.50—14.00
Мука пш. разова до 0—95 прц.	23.50—24.00
Мука жит. вит. 0— 30прц.	22.00—22.50
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	19.00—19.50
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	14.00—14.50
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	15.00—15.50
Мука житня посл. понад 65%	11.00—11.50
Висівки житні	7.00— 7.50
Висівки пш. грубі	7.25— 7.75
Висівки пш. середні	6.75— 7.00
Висівки ячмінні	10.00—10.50

Інші курси без змін.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продажа: Бельґи бельґ. 89.83—89.40, Долярі американські 5.31 — 5.27.50, Дол. канадійські 5.28—5.25.50, Фльорени голянд. 361.17 — 359.45, Франки фр. 35.06 — 34.92, Франки шв. 173.39 — 172.55, Фунти англ. 26.70 — 26.54, Гульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.20—19.70, Корони данські 119.14, 118.30 Корони норв. 134.08—133.10, Кор. шв. 137.63—136.65, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.77—11.60, Марки нім. 143 — 135, Пезети еспан. 63.00—61.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 150—145.

Акції.

Банк Польський 103, Лільпоп 12.50, Стараховичі 32.50—32.25.

Папери.

3 інвест. 1 ем. 65, серія 74, 2 ем. 65, серії 73, 6 дол. 66.25, 4 прем. дол. 47.75, 7 стаб 50—50.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 14-го липня ц. р. кооператива платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.50 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0·14 „
1 к. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло сильна, на молоко знижкова, на яйця слаба.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 14. VII. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвірря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (вул. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички I. кл.	1.00 зол
Качки тонцеві I. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг I. кл.	1.00 „
Курята I. кл. щойно від 0.85 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижкова, на індики, качки, курки хвилево вдержана.

Подяка.

Подобалося Всевишньому Господу покликати до вічности нашого Найдорожчого Тата і Діда, бл. п. о. **Михайла Романовського**, пароха Сопова, коломийського повіту.

Горем прибиті складаємо цією дорогою найщирішу подяку всім Сусідам і Знайомим, що в часі короткої недуги Покійного спішили до нас з щирими словами потіхи та розради.

Передовсім дякуємо Впр. о. Деканові Ол. Майковському, що перший поспішив до хорого, заосмотрив Його Найсв. Тайнами та не опустив нас увесь час недуги і врешті занявся похороном і відпровадив Покійного на вічний спочинок.

Дальше дякуємо Всч. о. К. Балицькому, пароховi Молодятина, за останнє прощання Покійного над могилою та всім Всч. Отцям Деканату Пістинського і Коломийського, що своєю участю звеличили сумний обряд похорону Найдорожчого нашого Покійника.

Дякуємо також Чесному Братству Церковному і Сестрицям, Вп. Членам Читальні „Просвіти“, якої Покійний був Головою, Вп. Членам Кооперативи, Союзу Українок і всім Парохіянам Сопова й Кійдаєва, що так численно явились віддати останню прислугу свому довголітньому Пароховi.

Діти і внуки.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

на воєн. вдів і сиріт по поляглих членах УАГ. за I. півріk 1936: (в золотих).

Львівське воєвідство:

Жовква: Союз Укр. М. Пеленська зб.: Артасів Д. Кнот 6.10, В. Вовкун 2.40, Борове I. Чорній 0.55, Г. Васько 0.25, Блищиводи: Олексин Теод. 0.96, Бутини: Микилита Яросл. 4.60, Музика Марія 17.50, оля Висоцька: М. Гадада 5.14, А. Лісович 1.54, Глинсько: А. Савула 6, А. Шутяк 3, Двірці—Заріка: Батюк Іван 1.16, Двірці—Плосків: О. Воєвода 4.60, Добросин: Р. Паска 7.73, Й. Романчук 13.42, Желдець: М. Чучвара 6.60, П. Пілкова 4.69, Жовква: збірка до пушок 29.56, Замочок: М. Антоневич 1, Зіболки: Н. Долошицька 6.35, О. Бішко 3.28, Крехів: I. Заверуха 7.94, Кулява: Д. Витрикуш 0.80, Кунин: А. Розумійко 1, Мокротин: П. Процайло 3.17, Мацошин: А. Козакова 3.35, Меранчі: М. Босак 2.15, Мости вел.: О. Малко 1, Г. Грабар 2, С. Лозинський 14.30, А. Шийка 8.48, О. Крук 4.42, Оплитна: I. Пущинський 0.83, Пристань: М. Шульган — Чит. Просв. зб. 7.10, Провала: о. М. Борса 8.81, О. Кавецький 4.45, Реклинець: М. Карпів і А. Ільків 9.45, Скварява Ст.: М. Чепіль 2.55, Н. Звір 0.56, Скварява н.: Г. Модлий 4.14, М. Бакун 0.30, Туринка: о. В. Рибалт 5.70, А. Кашуба 2.20, Купичволя: В. Яремко 5.95, Жовтанці: Д. Краковецький 12.55, А. Могиляк 12.90, Липина: I. Каліцінський 1.43, Вілька курин.: о. С. Крут 2.05, Дорошів В.: К. Пушкар 4.52, Йосиф Борис 7.05, Фійна: М. Кулявець 4.42, Пристань: Чит. Просв. зб.: 7.10, Мости Вел.: В. Березюк 0.50.

Лісько: Т. Будзиновський зб.: Лісько 26.37, Лукавиця 5.65, Лукаве 16.20, о. В. Кончило 5, Воля Постолова 2.74, Вільхова 0.50, Воля Матяшова 16.20, Береска 18.15, Ванькова 5.35, Бреликів 2.70, Ропенка 5.65, Руденка 0.70, Лучки 1.71, Жерниця виж. 3.25, Загочеве 5.95, Стежниця 5.20, Рябе 4.85, Устрики дол. 12.—, Береги дол. 11.74, парох. ур. 1.50, Гошівчик 1.12, Середниця 7.25, Стравжик 3.72, Рівня 3.11, Жолобок 2.64, Хміль: о. Гошак Мих. 2., Бандрів 22.73, Рябе зб. 1.10, Стефкова 6.25, Хревт о. Ф. Згорлякевич 3, Балигород о. Д. Панасевич 3, Пішик 5.20, зб. 13.70.

Любачів: О. Мисякова зб.: Любачів, Дуда Ст. 12.12, Дахнів, о. Черкавський 1.50, ук. парох. 3, Башня Дол.: С. Ханас 5, Башня Гор. О. Максимець 3.35, Олешичі старі: А. Кохаликівна 3.45, Борова Гора: М. Якимович 5.10, Плазів: I. Мачай 4.40, Нове Село: О. Грабець 11.86, Суха воля: Д. Онишко 1.70, Шутків: М. Липтович 3.52, Олешичі—місто: Г. Ґрендович 5.35, Олешичі Ст.: М. Назаревич 3.50, Мілків: о. М. Плахта 9, Олешичі: Т-во Сільський Госп. 3, Люблинець: о. С. Метеляя 5, Лівча: ур. парох. 1, Селиська: М. Подвірний 6.11, Любачів: I. М. Шимко 1, Др. М. Микитин 2. I. Червінський 2, М. Козорис 2, Горaєць: Г. Лебедович 1.

Мостиська: Дир. Байдала Степан зб.: Болянoвичі: гр. кат. ур. парох. 2.50, Боєвичі: М. Волошин, зб. 5.18, Черцева: о. I. Гринишин, зб. 36.80, Чижевичі: М. Піжинський, зб. 3.12, Ганковичі: М. Шлапак, зб. 3.60, Гориславичі: Г. Галик, зб. 5.92, Гусаків: о. С. Кміцкевич, зб. 16.—, Кальників: I. Заплацінський, зб. 6.06, Ляшки гост.: I. Кошик, зб. 10.63, Малнівська воля: о. М. Худа, зб. 2.59, Радиничі: о. Коритко С., зб. 7.34, Радохинці: о. Іван Яремко, зб. 9.55, Соколя-село: о. I. Шехович, зб. 5.14, Соколя-саракули: Б. Дзюбинський, зб. 4.66, Старява: о. А. Пшепюрський, зб. 20.—, Тарас Антоняк 1.—, Тамановичі: I. Торба, зб. 3.10, Завада: Г. Пільчак, зб. 3.50, Підліски: М. Савицький, зб. 4.45, Мостиська: А. Гуслiковська, зб. 10.40, Орховичі: Ю. Федевич 3.—, Мостиська: Е. Чернева і М. Антоняк, зб. в Нар. Домі 36.80, Хоросниця: М. Маринович 2.—, Бортятин, гр. кат. ур. парох. 3.—, Дмитровичі: Гмитрасевич А. 2.—, Тулиголови: о. I. Заяць, зб. 7.—.

Перемишль: Філія Союзу Українок, зб. в Перемишлі і окол. 298.51, Перемишль: К. Котис 2.—, О. Кузьмів 2.—, М. Чайковська 2.—, I. Скоропада 2.—, Горохівці: кооп. „Сільський Господар“ 7.—, Биків: о. Т. Середницький 2.—, Малковичі: гр. кат. ур. парох. 2.—, Дубецько: о. О. Стахняк 2.—, Вишатичі: о. I. Гринишин 5.50, Негрибка: Союз Українок, зб. 15.50.

Рава руська: Ростислава Богачевська, зб.: Рава руська 51.40, Корні 10.62, Любича камер. 18.55, Любича гр. 1.89, Любича деби 4.55, Любича кул. 7.55, Любича св. 3.46, Любича рудьки 0.56, Мости малі 8.27, Гута люб. 3.50, Девятир 3.40, Ільки маз. 9.94, Верхрата 4.98, Верхрата мон. 5.80, Верхрата нім. 4.77, Ріїче 5.55, Голе равське 1.65, Синьковичі 4.62, Біла 8.49, Магерів 8.34, Немирів 9.01, Радруж 1.93, Улицько заруб. 3.30, Городиська 5.91, Гребенне 8.58, Забір'є 11.09, Камінка дубр. 3.15, Камінка мил. 17.25, Камінка бобровлин 8.98, Камінка пират. 1.80, Потелич 25.69, Погарисько нижн. 2.—, Річки 1.98, Замок думичі 8.01, Селиська 0.80, Вербиця 22.65, Воронів 1.89, Дениська 3.09, Корчів 1.75, Корчмик 9.33, Річиця 8.50, Салаші 1.65, Тяглів 7.10, Ульгівок 15.87, Угнів 17.75, Заставе 6.50, Хлівчани 3.57, Хоронів 0.75, Щепятин 5.02, Рава руська 7.20, Кооп. Василів 5.—, гр. кат. ур. парох. 3.—, М. Гнідець, Любича кн. 1.50, Любича кор. учит. . Луцейко 2, Кривиця: Кружок Р. Ш. 4.80, Корні: Я. Магура 1.5, Немирів: Л. Дяковова 5, I. Ільницький 0.50, Потелич, гр. кат. ур. парох. 15, Рава руська: Філія С. У. зб. 16.99.

Рудки: Др. Волод. Климишин, зб.: Рудки: Мр. Ю. Гаврищкевич 16.25, Болозва дол.: Ф. Палій 5.02, Ваньковичі: М. Самардак 8.30, Вистовичі: I. Хміль 3.17, Вощанці: М. Гранат 2.30, Кніґиничі: Г. Чіхрай 2.25, Коропуш: А. Гузіль 6.75, Кропильники: Г. Ваврін 7, Костільники: А. Онищак 5.08, Колбаєвичі: Г. Білик 10.47, Загіре: Д. Сараха 5.08, Михайлевичі: М. Серединський 3.25, Угерці вин.: П. Іванишин 3.73, Підгайчики: М. Волинський 5.75, Романівці, С. Харцун 1.33, Острів: М. Саврун 4.15, Чайковичі: I. Городинський 8.70, Шоломиничі: С. Костишин 12.90, Хишевичі: Д. Бобеляк 9.03, Шептичі: М. Скочиляс 3.50, Рімно: I. Добровольський 2, Загіре: С. Слупський 1.60.

Далі буде.

ОПОВІСТКИ.

Замісць вінка на могилу бл. п. Найдорожчого й Незабутого Мужа Василя в роковини Його смерти, 5 зол. для наших Найбідніших складає

Ірина Гузій.

ДЕСЯТЬ дитячих садків чекають на ДЕСЯТЬ ПРОВІДНИЦЬ на львівський повіт. Зголошуватись зараз особисто у Повітовім Союзі Кружків Рідної Школи у Львові, вул. Корняктів ч. 1. II. пов. 2409, 2—2

ЛІТНИЩА

ХТО ЩЕ НЕ ПОЇХАВ на вакації, а хоче відпочати і викупатись у цілющій воді Черемоша, хай негайно їде до вигідно урядженої віллі В. Бундзяків — Кути, вул. Тиха 5. 2416, 1—3

НАУКА

ФРАНЦУСЬКОГО до іспитів W. S. H. Z. і інших приготовляє дипльомована — Цлова 2/7, I. пов. (початок Пекарської) від 4—6. 2413

РІЖНІ

МУЖЕСЬКІ сорочки, наймодніші, спортові оксфордові, сіткові, поплінові на міру і готові найдешевше поручає „Познанська Швальня“ Львів, Казимира Великого 21. 2332 4—5

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську заміняємо на наймодніші матеріяли бельські. Телефон 270-25. 2390, 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС. Музичне Товариство ім. Миколи Лисенка в Стрию розписує конкурс на посаду управителя(льки) музичної школи або учителя(льки) фортепіяну.

Вимоги: треба вчити науку фортепіяну на середніх курсах і теоретичних наук. Першенство мають диригенти. — Платня за умовою. 2410, 1—3

КОНКУРС.

Голова Українського Товариства Допомоги Студентам Українцям Вищих Шкіл м. Варшави цим оголошує конкурс на декілька вільних **безплатних** місць для найбідніших студентів в Інтернаті названого Товариства.

Прохання, з доданням до нього свідоцтва про матковий стан родичів чи опікунів і документу про те, що петент є дійсно студентом одної з Високих шкіл м. Варшави, подавати на імя Голови Т-ва, на адресу: **Варшава, Брудновська вул. 14,** пом. 25/26. Докладніші інформації про умови перебування в Інтернаті можна дістати листом, додаючи до запитань поштову марку на відповідь. 2301 2-4

КОНКУРС.

Потрібно доброго рідношкільного організатора для Повітового Союзу Кружків Рідної Школи **у Бібрці.** Ті, що мають за собою рідношкільну практику, зволять внести подання до кінця липня 1936 прямо до Повітового Союзу Кружків Р. Шк. у Бібрці на руки Голови Д-ра Івана Венгльовського, адвоката у Бібрці, залучуючи свідоцтва відбутих студій (можна у відписі), поручення рідношкільних установ, де працювали або відомих рідношкільних діячів і докладний опис життя. При рівних кваліфікаціях матимуть першенство ті, що покінчили краєвий курс провідників Доросту РШ. у Львові. Винагорода на підставі умови.

Рада Повітового Союзу Кружків Рідної Школи у Бібрці.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.

18.00 Сільва рерум, 18.05 Фортепіан. ресітадь, 18.25 „Феномен авторської інтуїції — Рожер Версель — 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 18.00 Весілля на Горішнім Шлеську, 19.45 Сальонова музика в плит, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Великі артисти — з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Кандидати до Міжнародного Шопенівського конкурсу, 22.00 Спортові вісти, 22.15 Концерт сальонової оркестри.

Четвер, 16. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Клясична музика балетова, з гр. пл., 12.55 „Чайковскіяна" з гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 Шукаємо радіофонічних голосів, 15.30 Господарські вісти, 15.45 „Як зварити яйце без вогню", 16.00 Концерт, 16.45 Відчит військовий, 17.00 Концерт камеральної оркестри, 17.50 Як використати літо для краси, 18.00 Сільва рерум, 18.15 Торги та ярмарки на провінції, 18.15 „Відгомін літа" з гр. пл., 18.25 „Літературні хвилини". 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 19.00 „Радіова панночка", 19.30 Форт. ресітадь, 20.00 Еспанські народні пісні, 20.30 „Гост А. Гривалда, 20.50 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні, 21.30 Форт. квінтет, 22.10 Спортові вісти, 22.15 Танкова музика.

Радіокутик.

СТОЛІТТЯ СМЕРТИ АВТОРА „МАРСЕЛЕЗИ".

Цього року припадає століття смерти автора одного з найславніших гимнів: „Марселези". З огляду на те, що ця пісня безпосередньо звязується з днем французької революції, 14. липня, слід пригадати повстання „Марселези", — символу визвольних течій останнього століття.

Одного квітневого вечора 1792 року зібрав у себе мер Страсбурга кілька старшин, які мали вирушати на війну проти Австрії. Серед загально оживленої розмови повстала думка скомпонувати якусь жовнярську пісню, яка додавалаб духу і бадьорости воякам.

Один з музикальних молодих старшин Руже де Ліль узявся за це. До ранку повстала поривна пісня. Сам творець напевно не припускав, чим вона стане для французів. З цією піснею на устах бігли через Париж марсильські жовніри на оборону границь своєї країни. В такт цієї пісні падали боєвики Великої Революції.

„Марселеза" віддавна стала загальною власністю цілого французького суспільства і досі, хоча вже забули про її творця, вона є символом перших великих визвольних починів.

У день національного свята Франції 14. липня „Польське Радіо" надає концерт присвячений французькій музиці (о год. 21.00).

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	18.50—19.00
Пшениця зб.	16.75—18.25
Ячмінь одн.	14.50—14.75
Ячмінь на пиво	14.00—14.25
Ячмінь паст.	13.00—13·25
Овес Станд. I	13.00—13.25
Овес Станд. I. А	12.50—12.75
Овес Станд. II	12.50—12.75
Овес Станд. II А	11.75—12.00
Мука пш. гат. I. витяг.	34.00—34.50
Мука пш. гат. I А	33.50—34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50—33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00—31.50
Мука пш. гат. I Д	29.00—29.50
Мука пш. гат. II А	28.50—29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00—28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75—28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50—27.00
Мука пш. гат. II Е	25.00—25.50
Мука пш. гат. II Ф	23.50—24.00
Мука пш. гат. II Г	21.00—21.50
Мука пш. гат. III А	16.50—17.00
Мука пш. гат. III Б	15.50—16.00
Мука пш. паст.	13.50—14.00
Мука пш. разова до 0—95 прц.	23.50—24.00
Мука жит. вит. 0— 30прц.	22.00—22.50
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	19.00—19.50
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	14.00—14.50
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	15.00—15.50
Мука житня посл. понад 65%	11.00—11.50
Висівки житні	7.00— 7.50
Висівки пш. грубі	7.25— 7.75
Висівки пш. середні	6.75— 7.00
Висівки ячмінні	10.00—10.50

Інші курси без змін.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.83—89.46, Долярн американські 5.31 — 5.27.50, Дол. канадійські 5.28—5.25.50, Фльорени голянд. 361.17 — 359.45, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.39 — 172.55, Фунти англ. 26.70 — 26.54, Гульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.20—19.70, Корони данські 119.14, 118.30, Корони норв. 134.08—133.10, Кор. шв. 137.63—136.65, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.77—11.60, Марки нім. 143 — 135. Пезети еспан. 63.00—61.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 150—145.

Акції.

Банк Польський 103, Лільпоп 12.50, Стараховичі 32.50—32.25.

Папери.

3 інвест. 1 ем. 65, серія 74, 2 ем. 65, серії 73, 6 дол. 66.25, 4 прем. дол. 47.75, 7 стаб 50—50.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 14-го липня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно в бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0·14 „
1 к. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло сильна, на молоко знижкова, на яйця слаба.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 14. VII. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички I. кл.	1.00 зол
Качки тонщеві I. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг I. кл.	1.00 „
Курята I. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої класи. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижкова, на індики, качки, курки хвилево вдержана.

Подяка.

Подобалося Всевишньому Господу покликати до вічности нашого Найдорожчого Тата і Діда, бл. п. о. **Михайла Романовського**, пароха Сопова, коломийського повіту.

Горем прибиті складаємо цією дорогою найщирішу подяку всім Суоідам і Знайомим, що в часі короткої недуги Покійного спішили до нас з щирими словами потіхи та розради.

Передовсім дякуємо Впр. о. Деканові Ол. Майковському, що перший поспішив до хорого, засмотрив Його Найсв. Тайнами та не опустив нас увесь час недуги і врешті занявся похороном і відпровадив Покійного на вічний спочинок.

Дальше дякуємо Всч. о. К. Балицькому, пароxові Молодятина, за останнє прощання Покійного над могилою та всім Всч. Отцям Деканату Пістинського і Коломийського, що своєю участю звеличили сумний обряд похорону Найдорожчого нашого Покійника.

Дякуємо також Чесному Братству Церковному і Сестрицям, Вп. Членам Читальні „Просвіти", якої Покійний був Головою, Вп. Членам Кооперативи, Союзу Українок і всім Парохіянам Сопова й Кійдавна, що так численно явились віддати останню прислугу свому довголітньому Пароxові.

Діти і внуки.

ВИКАЗ ЖЕРТВ
на воєн. вдів і сиріт по полягли членах УАГ. за I. піврік 1936: (в золотих).

Львівське воєвідство:

Жовква: Союз Укр. М. Пеленська зб.: Артасів Д. Киют 6.10, В. Вовкун 2.40, Борове I. Чорній 0.55, Г. Васько 0.25, Блищиводи: Олексин Теод. 0.95, Бутини: Микилита Яросл. 4.60. Музика Марія 17.50, оля Висоцька: М. Галада 5.14, А. Лісович 1.54, Глинсько: А. Савула 6, А. Шутяк 3. Двірці—Заріка: Батюк Іван 1.16, Двірці—Плосків: О. Воєвода 4·60, Добросин: Р. Паска 7.73, Й. Романчук 13.42. Желдець: М. Чучвара 6.60, П. Пілкова 4.69, Жовква: збірка до пушок 29.56, Замочок: М. Антоневич 1, Зіболки: Н. Долошицька 6.35, О. Бішко 3·28, Крехів: І. Заверуха 7.94, Кулява: Д. Витрикуш 0.80, Кунин: А. Розумійко 1, Мокротин: П. Процайло 3·17, Мацошин: А. Козакова 3·35, Мервичі: М. Босак 2.15, Мости вел.: О. Малко 1, Г. Грабар 2, С. Лозинський 14.30, А. Шийка 8.48, О. Крук 4.42, Оплитна: І. Пущинський 0·83, Пристань: М. Шульган — Чит. Просв. зб. 7.10, Провала: о. М. Борса 8·81, О. Кавецький 4·45, Реклинець: М. Карпів і А. Ільків 9.45, Скварява Ст.: М. Чепіль 2.55, Н. Звір 0·56, Скварява н.: Г. Модний 4.14, М. Бакун 0.30, Туринка: о. В. Рибалт 5·70, А. Кашуба 2.20, Купичволя: В. Яремко 5.95, Жовтанці: Д. Краковецький 12.55, А. Могиляк 12.90, Липина: І. Каліцінський 1·43, Вілька курин.: о. С. Крут 2.05, Дорошів В.: К. Пушкар 4.52, Йосиф Борис 7.05, Фійна: М. Кулявець 4·42, Пристань: Чит. Просв. зб.: 7.10, Мости Вел.: В. Березюк 0.50.

Лісько: Т. Будзиновський зб.: Лісько 26.37, Лукавиця 5.65, Лукаве 16·20, о. В. Кончило 5, Воля Постолова 2·74, Вільхова 0.60, Воля Матяшова 16.20, Берeска 18.15, Ванькова 5.35, Бреликів 2·70, Ропенка 5.65, Руденка 0.70, Лучки 1·71, Жерниця виж. 3.25, Загочеве 5·95, Стежниця 5.20, Рябе 4.85, Устрики дол. 12.—, Береги дол. 11·74, парох. ур. 1.50, Гошівчик 1.12, Серединця 7.25, Стрвяжик 3·72, Рівня 3.11, Жолобок 2.64, Хміль: о. Гошак Мих. 2., Бандрів 22.73, Рябе зб. 1·10, Стефкова 6.25, Хревт о. Ф. Згорлякевич 3, Балигород о. Д. Панасевич 3, Піщик 5.20, зб. 13·70.

Любачів: О. Мисякова зб.: Любачів, Дуда Ст. 12.12, Дахнів, о. Черкавський 1.50, ук. парох. 3, Башня Дол.: С. Хавас 5, Башня Гор. О. Максимець 3.35, Олешичі старі: А. Кохаликівна 3.45, Борова Гора: М. Якимович 5·10, Плазів: І. Мачай 4.40, Нове Село: О. Грабець 11·86, Суха воля: Д. Онишко 1.70, Шутків: М. Линтович 3·52, Олешичі—місто: Г. Ґрендович 5·35, Олешичі Ст.: М. Назаревич 3.50, Мілків: о. М. Плахта 9, Олешичі: Т-во Сільський Госп. 3, Люблинець: о. С. Метеляя 5, Лівча: ур. парох. 1, Селиська: М. Подвірний 6.11, Любачів: І. М. Шимко 1, Др. М. Микитин 2, І. Червінський 2, М. Козоріс 2, Горяець: Г. Лебедович 1.

Мостиська: Дир. Байдала Степан зб.: Боляновичі: гр. кат. ур. парох. 2·50, Боєвичі: М. Волошин, зб. 5.18, Чернева: о. І. Гринишин, зб. 36.80, Чижевичі: М. Піжинський, зб. 3·12, Ганковичі: М. Шлапак, зб. 3.60, Гориславичі: Г. Галик, зб. 5·92, Гусаків: о. С. Кміцикевич, зб. 16.—, Кальників: І. Заплацінський, зб. 6.06, Лишки гост.: І. Кошик, зб. 10.63, Малнівська воля: о. М. Худа, зб. 2.59, Радинці: о. Коритко С., зб. 7.34, Радохинці: о. Іван Яремко, зб. 9.55, Соколя-село: о. І. Шехович, зб. 5.14, Соколя-саракули: Б. Дзюбінський, зб. 4·66, Старява: о. А. Пшепюрський, зб. 20.—, Тарас Антоняк 1.—, Тамановичі: І. Торба, зб. 3.10, Завада: Г. Пільчак, зб. 3.50, Підліски: М. Савицький, зб. 4·46, Мостиська: А. Гусаковська, зб. 10.40, Орховичі: Ю. Федевич 3.—, Мостиська: Е. Чернева і М. Антоняк, зб. в Нар. Домі 36.80, Хоросниця: М. Маринович 2.—, Бортятин, гр. кат. ур. парох. 3—, Дмитровичі: Гмитрасевич А. 2.—, Тулиголови: о. І. Заяць, зб. 7.—.

Перемишль: Філія Союзу Українок, зб. в Перемишлі і окол. 298.51, Перемишль: К. Котис 2—, О. Кузьмів 2.—, М. Чайковська 2.—, І. Скоропада 2.—, Гороxівці: кооп. „Сільський Господар" 7.—, Биків: о. Т. Серединський 2.—, Малковичі: гр. кат. ур. парох. 2—, Дубецько: о. О. Стахняк 2—, Вишатичі: о. І. Гринишин 5.60, Негрибка: Союз Українок, зб. 15.50.

Рава руська: Ростислава Богачевська, зб.: Рава руська 51·40, Корні 10.62, Любича камер. 18.55, Любича гр. 1.89, Любича деби 4.55, Любича кул. 7·55, Любича св. 3.46, Любича рудьки 0.55, Мости малі 8.27, Гута люб. 3·50, Девятир 3.40, Ільки маз. 9.94, Верхрата 4.98, Верхрата мон. 5.80, Верхрата нім. 4·77, Рійче 5.55, Голе равське 1.65, Синьковичі 4.62, Біла 8.49, Магерів 8.34, Немирів 9.01, Радруж 1·96, Улицько заруб. 3.30, Городжів 5.91, Гребенне 8.55, Забіре 11·09, Камінка дубр. 3.15, Камінка мил. 17.25, Камінка боброїди 8.98. Камінка пират. 1.80, Потелич 25·69, Погарисько нижн. 2.—, Річки 1.98, Замок думичі 8.01, Селиська 0.80, Вербиця 22·65, Воронів 1.89, Деписька 3.09, Корчів 1.75, Корчмин 9.33, Річиця 8·50, Салаші 1.65, Тяглів 7.10, Ульгівок 15.87, Угнів 17.75, Заставе 6·50, Хлівчани 3·57, Хоронів 0.75, Щепятин 5.02, Рава руська 7.20, Кооп. Василів 5.—, гр. кат. ур. парох. 3.—, М. Гнідець, Любича кн. 1·50, Любича кор. учит. . Луцейко 2, Кривиця: Кружок Р. Ш. 4.80, Корні: Я. Магура 1.5, Немирів: Л. Дякова 5, І. Ільницький 0.50, Потелич, гр. кат. ур. парох. 15, Рава руська: Філія С. У. зб. 16·99.

Рудки: Др. Волод. Климишин, зб.: Рудки: Мр. Ю. Гаврилкевич 16.25, Болозва дол.: Ф. Палій 5.02, Ваньковичі: М. Самардак 8.30, Вистовичі: І. Хміль 3·17, Вощанці: М. Гранат 2.30, Княгиничі: Г. Чіхрай 2·25, Коропуш: А. Гузіль 6·75, Кропильники: Г. Ваврін 7, Костільники: А. Онищак 5.06, Колбаєвичі: Г. Білик 10.47, Загіре: Д. Сараха 5.08, Михайлевичі: М. Серединський 3.25, Угерці вин.: П. Іванишин 3.73, Підгайчики: М. Волинський 5·75, Романівці, С. Харцун 1·33, Остров: М. Саврун 4.15, Чайковичі: І. Городиський 8.70, Шоломиничі: С. Костишин 12·90, Хишевичі: Д. Бобеляк 9·03, Шептичі: М. Скочиляс 3.50, Рімно: І. Добровольський 2, Загіре: С. Слупський 1.60.

Далі буде.

ОПОВІСТКИ.

Замісць вінка на могилу бл. п. Найдорожчого й Незабутого Мужа Василя в роковини Його смерти, 5 зол. для наших Найбідніших складає

Ірина Гузій.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.